

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. VI

Issue 10

January 2017

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்	
லைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	15
பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்	17
அஜென்டா	19
The Life Divine – Outline	22
அன்பர்களின் அன்றாட வாழ்வில்	
அன்னையின் பிரத்யடசம்	25
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	28
அன்பர் அனுபவம்	32
Life Response பற்றிய	
விளக்கவுரை	38
அன்னை இலக்கியம்	
மீன்கொடி	44
(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 88 பக்கங்கள்)	

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஐரைஃப்ளை

பிரம்மம்

பிரபஞ்சத்தில்

பொருளாகும்.

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

வைப் பிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஆங்கிலம்: வெஸ்லி ஜேக்கப்ள்
தமிழாக்கம்: வித்யா ரங்கன்

II/1. Indeterminates, Cosmic Determinations and the Indeterminable

Page 308

Para 12

We can follow the yogic process of quieting the mind itself.

Then a profounder result of our self-observation becomes possible.

For first we discover that mind is a subtle substance.

It is a general determinate or generic indeterminate.

When mental energy operates it throws into forms thoughts, concepts.

It forms percepts, mental sentiments, activities of will.

But when the energy is quiescent, it can be in an inert torpor.

Or it can be in an immobile silence and peace of self-existence.

II/1. ரிரபஞ்ச சிருஷ்டி ரிரம்ம சிருஷ்டி

நாம் யோகாப்பியாசங்களைப் பின்பற்றி மனத்தை அமைதிப்படுத்த முடியும்.

அதன்பின் நம் சுய ஆராய்ச்சியின் முழு பலனைப் பெறுவது சாத்தியமாகும்.

முதலில் நாம் கண்டறிவது மனம் ஒரு சூட்சமப் பொருள் என்பது.

அது பொதுவாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது அல்லது பொதுப்படையாக நிர்ணயிக்கப்படாதது.

மனோசக்தி செயல்படும் பொழுது அது ஸுபங்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துகளாக வெளிப்படுகிறது.

அது உணரக் கூடிய பொருட்கள், மனத்தின் உணர்ச்சிபூர்வமான கருத்துகள், உறுதியின் செயல்பாடுகள் இவற்றை வடிவமைக்கிறது.

ஆனால் சக்தி அமைதியாக உள்ள பொழுது அது அசைவற்ற நிலையை அடைய முடியும்.

அல்லது அது தன் சுய இருப்பின் அசைவற்ற மௌனம் மற்றும் அமைதியில் இருக்கும்.

The determinations of our mind do not all proceed from itself.

For waves and currents of mental energy enter into it from outside.

These take form in it or appear already formed.

They are from some universal Mind or from other minds.

They are accepted by us as our own thinking.

We can perceive also an occult or subliminal mind in ourselves.

From there thoughts and perceptions and will-impulses and mental feelings arise.

We can perceive too higher planes of consciousness.

From there a superior mind energy works through us or upon us.

Finally we discover that that which observes all this is a mental being.

That supports the mind substance and mind energy.

Without this presence, their upholder and source of sanctions, they could not exist.

This mental being first appears as a silent witness.

The determinations of mind are not a phenomenal activity imposed by Nature.

நம் மனத்தின் நிர்ணயங்கள் அனைத்தும் மனத்திலிருந்து எழும்பியவை அல்ல.

மனோ சக்தியின் அலைகள் மற்றும் அதன் ஓட்டங்கள் வெளியிலிருந்து மனத்தில் புகுகின்றன.

இவை அதனுள் உருவம் பெறுகின்றன அல்லது ஏற்கனவே உருவம் பெற்று உட்புகுகின்றன.

அவை பிரபஞ்ச மனம் அல்லது பிற மனங்களிலிருந்து வருகின்றன.

அவற்றை நாம் நம் எண்ணமாக ஏற்கிறோம்.

நம்மில் சூட்சும மனம் அல்லது அடி மனம் உள்ளதை நம்மால் அறிய முடியும்.

அங்கிருந்து எண்ணங்கள், கருத்துகள், உறுதியின் உந்தல்கள் மற்றும் மனத்தின் உணர்ச்சிகள் எழுகின்றன.

ஜீவியத்தின் உயர் நிலைகளையும் நாம் அறிய முடியும்.

அங்கிருந்து ஒரு உயர்ந்த மனோசக்தி நம் வழியாக அல்லது நம்மேல் செயல்படுகிறது.

இறுதியில், இவை அனைத்தையும் கவனிப்பது மனத்தின் ஜீவன் என்று கண்டறிகிறோம்.

அது மனத்தின் பொருளுக்கும் அதன் சக்திக்கும் ஆதரவளிக்கிறது.

இந்த மூலமான, அங்கீரிக்கும் மற்றும் ஆதரிக்கும் ஜீவன் இல்லாமல் இவை இருக்க முடியாது.

இந்த மனத்தின் ஜீவன் முதலில் மௌனமான சாட்சியாகத் தோன்றுகிறது.

மனத்தின் நிர்ணயங்கள் இயற்கையால் வலிந்து திணிக்கப்பட்ட நிகழ்வுகள் அல்ல.

They are not a creation presented to it by Prakriti.

They are not a world of thought which Nature offers to the observing Purusha.

We find that the Purusha, the mental being, can depart from its posture of a silent Witness.

It can become the source of reactions.

It can accept, reject, even rule and regulate.

It can become the giver of the command, the knower.

We find that this mind-substance manifests the mental being.

It is its own expressive substance.

The mental energy is its own consciousness-force.

We may conclude that all mind determinations arise from the Purusha.

But this conclusion is complicated.

From another view-point our personal mind seems a formation of universal Mind.

It seems to be an engine for the reception, modification, of cosmic thought-waves.

It seems to receive idea-currents, will-suggestions, waves of feeling, form-suggestions.

It has no doubt its own already realised expression.

அவை பிரகிருதியால் உருவாக்கி வழங்கப்பட்டவை அல்ல.

இவை சாட்சிப் புருஷனுக்கு இயற்கை வழங்கும் எண்ணத்தாலான ஒரு உலகமல்ல.

மனோமய புருஷன் அதன் சாட்சி நிலையிலிருந்து விலக முடியும் என்று நாம் காண்கிறோம்.

அது பிரதிக்கிரியைகளின் மூலாதாரமாக ஆக முடியும்.

அது ஏற்றுக் கொள்ளும், மறுக்கும், ஆட்சி செய்யும் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தும்.

அது ஆணையிடுபவராகவும், அனைத்தும் அறிந்தவராகவும் ஆக முடியும்.

இந்த மனத்தின் பொருள் மனத்தின் ஜீவனை வெளியிடுகிறது என்று நாம் காண்கிறோம்.

இது அதற்கே சொந்தமான வெளிப்படக் கூடிய ஒரு பொருள்.

மனோ சக்தி என்பது அதன் சொந்த ஜீவியத்தின் சக்தி.

புருஷனிலிருந்து எல்லா மனத்தின் நிர்ணயங்களும் எழுவதாக நாம் முடிவு செய்யலாம்.

ஆனால் இந்த முடிவு சிக்கலானது.

மற்றொரு கோணத்திலிருந்து பார்த்தால் நம் தனிப்பட்ட மனம் பிரபஞ்ச மனத்தின் உருவாக்கம் என்று தெரிகிறது.

அது பிரபஞ்ச எண்ண அலைகளை வாங்கிக் கொள்ளும், மாற்றியமைக்கும் ஒரு இயந்திரம் என்று தோன்றுகிறது.

அது கருத்து ஒட்டங்கள், உறுதியின் பரிந்துரைகள், உணர்ச்சி அலைகள், ரூபத்தின் அறிவுரைகள் இவற்றை பெற்றுக் கொள்வதாகத் தெரிகிறது.

இருந்தாலும் அது தன் சொந்தமான வெளிப்படுத்தும் திறனைப் பெற்றுள்ளது.

It may have predispositions, propensities, personal temperament and nature.

What comes from the universal can find a place there.

But only if it is assimilated into the self-expression of the individual mental being.

Only if it is accepted by the personal Prakriti of the Purusha.

But still, in view of these complexities, the question remains.

Is all this evolution and action a phenomenal creation by some universal Energy.

Is it an activity imposed by Mind-Energy on the Purusha's indeterminable existence.

Or is the whole something predetermined by some dynamic truth of Self within.

Is it only manifested on the mind surface.

To know that we would have to enter into a cosmic state of being.

In that the totality of things would be better manifest than to our limited mind experience.

Contd...

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சத்தியத்தை மறந்து ஞானம் அஞ்ஞானமாயிற்று.

அது உள்ளார்ந்து அமையப்பெற்ற மனநிலைகள், மனப்பாங்குகள், தனிப்பட்ட மனப்போக்கு மற்றும் சுபாவம் பெற்றிருக்கலாம்.

பிரபஞ்சத்திலிருந்து வருபவை அங்கு இடம் பெறும்.

இது மனிதனின் சுய வெளிப்பாட்டுடன் ஒன்றுதலால் மட்டுமே நிகழக் கூடியது.

புருஷனின் தனிப்பட்ட பிரகிருதியால் அது ஏற்கப்பட்டால் மட்டுமே இது ஏற்படும்.

இருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட சிக்கல்களால் கேள்விகள் எழுகின்றன.

அனைத்துப் பரிணாமமும் செயல்பாடும் ஏதோ ஒரு பிரபஞ்ச சக்தியின் தோற்றமான சிருஷ்டியா?

இது புருஷனின் நிர்ணயிக்க இயலாத இருப்பின் மீது மனத்தால் சுமத்தப்பட்ட ஒரு செயல்பாடா?

அல்லது இந்த முழுமை ஒரு அக ஜீவனின் சக்தி வாய்ந்த சத்தியத்தால் முன்பே நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒன்றாக இருக்குமா?

இது மனத்தின் மேற்பரப்பில் மட்டும் வெளிப்பட்டுள்ளதா?

இதை அறிந்து கொள்ள நாம் பிரபஞ்ச ஜீவனுக்குள் நுழைய வேண்டும்.

நம் குறுகிய மனத்தின் அனுபவத்தை விட பிரபஞ்ச ஜீவனில் விஷயங்களின் முழுமை சிறப்பான தெளிவைத் தரும்.

தொடரும்...

◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அஞ்ஞானம் சலனத்தால் வாழ்வாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

அன்பு நெஞ்சில்
உற்பத்தியாவதில்லை;
ஆன்மாவே அதன் பிறப்பிடம்.

சாவித்ரி

Page 192: But her solid outsides nowhere bear its trace

அவள் வலுவான புறம் அதன் சுவட்டைத் தாங்கவில்லை

- ❖ செயல் மீது பதித்த முத்திரை பார்வைக்கு அகப்படவில்லை
- ❖ இழந்த உயர்வின் பரிதாபம் அனுதாபத்திற்குரியது
- ❖ ஏதோ ஒரு சமயம் நிழலின் எல்லையாகப் புலப்படும்
- ❖ மறைவிலுள்ள சத்தியத்தின் சுட்டுதலாக இருக்கும்
- ❖ கண்ணில் எழும் படம் கருத்தில் நிற்பதில்லை
- ❖ அது இதுவரை எழுதாத காவியம்
- ❖ தன்னைப் பாதியிழந்த பகுதி போல்
- ❖ கருத்தைத்தேடும் கண்ணிலிருந்து வழுக்கி விலகும் வாழ்வின் அர்த்தம் போல
- ❖ வாழ்வின் உண்மையை வாழ்வின் தோற்றம் கண்ணை மறைக்கிறது
- ❖ அகத்திலும் புறத்திலும் எழுதிய வாழ்வின் இரகஸ்யம்
- ❖ அதற்கு அர்த்தம் தரும் எண்ணாம் தொலை தூரத்திலுள்ளது
- ❖ அதன் முடியாத சித்திரத்தில் அதைக் காண முடியாது
- ❖ திணறடிக்கும் குறியீடுகளை புரிந்துகொள்ள முயல்வதில் பலனில்லை
- ❖ பதப்பிரயோக பாதியாட்டத்தில் சொல்லைக் காண முயல்வது போல்
- ❖ பெரு வாழ்விலெழும் செறிந்த பெருஞ்சொல்

- ❖ அதைக் கண்டு, சுட்டிக் காட்டும் விளக்கும் சொல்
- ❖ பூமியின் புதிரை விண்டுரைக்கும் காவியமாக்கும்
- ❖ முடிவாக சத்தியம் போல் தோன்றும் ஒன்று எழுந்தது
- ❖ ஆபத்தான புதிரின் அரைகுறையான ஓளி விளக்கும்
- ❖ உண்மையின் இருண்ட பகுதியைக் காணும் கண்
- ❖ தெளிவான மங்கலை உருவமாகக் காட்டியது
- ❖ சூட்சம் குறியீட்டை பனிபோல் கடந்து நோக்கும்
- ❖ ஒன்றரைக் கண் தெய்வம் சிறைப்பட்டிருந்தது
- ❖ புகுந்து செல்லும் உலகைக் கண்டு மிரஞ்சும்
- ❖ ஓளி ஆத்மாவைத் தூண்டுதலையறிந்து
- ❖ தூரத்தில் பளபளக்கும் வினோதம்
- ❖ தூரத்தில் வாசிக்கும் புல்லாங்குழலோசை
- ❖ வாழ்வின் அழைப்பும் வளமும் வழிவிடும் பாதை
- ❖ ஆயிரம் அடி பயிலும் குழப்பத்தின் குறியீடு
- ❖ முழுமையான ஆழ்ந்த அனந்தத்தை நோக்கி
- ❖ காடென எழுந்த அடையாளங்கள் குவிந்து மலிந்தன
- ❖ விண்ணெணன எழும் எண்ணமெனும் ஆபத்துக் கூறியது
- ❖ ஓளிமயமான சந்தர்ப்பத்தால் யூகித்து அடைந்த குறி
- ❖ மாறும் வீதிவிளக்கான எண்ணக் குவியல்கள்

ஜெகிஜிதேஷன்

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

- 22/37-41. திருஷ்டி சமர்ப்பணமரனால் நேரடி ஞானம் ஏழும்.
- நேரடி ஞானம் சமர்ப்பணமரனால் ஐக்கியம் ஏழும்.
தெய்வீக மனம் மனம், வாழ்வு, உடலை விலக்கும்.
தெய்வீக மனம் சமர்ப்பணமரனால் சத்திய
ஜீவியமாகும்.
தெய்வீக மனத்தில் பரமாத்மாவின் ஐக்கியத்தை
சரணம் செய்தால் சத்திய ஜீவிய ஐக்கியம் ஏழும்.

- மனத்திலிருந்து மெளனம் வழி எப்படி சத்திய ஜீவியம் போவது என்பது தலைப்பு.
- ஜெயிலில் பகவான் இந்நிலைகளைக் கடந்து நாராயண தரிசனம் பெற்றார்.
- பெற்றபின் அவர் போன வழியும், அவற்றின் சூட்சமமும் அவருக்குத் தெரியவில்லை.
- பெண்ணில் Wimbledon-இல் ஒருவன் பந்தை அற்புதமாக அடித்து அனைவரையும் பிரமிக்க வைத்து வெற்றி பெற்றால், அவனால் அதை விளக்க முடியுமா?
- பல வருஷமாக கிறுக்கு செய்யும் மருமகளிடம் அதே மாமியார் 10 நிமிஷம் இதமாகப் பேசியதால் அவன் நல்ல பெண்ணாக மாறினால் மாமியாருக்குத் தான் செய்ததை விளக்க முடியுமா? முடியுமெனில் பிறருக்கும் கற்றுத் தர முடியுமா?
- இதைப்போலுள்ள ஏராளமான உதாரணங்களை அனைவரும் அறிவர்.
- அரசு குடும்பத்தைச் சாராத பள்ளி ஆசிரியை Diana இளவரசியாகி, விவாகரத்து செய்து வேறொரு நாட்டில் திருமணம் செய்து உலகப் புகழின் உச்சியைக் கடந்து சென்றபின் விபத்தில் மரணம் வந்ததை யார் அறிய முடியும்?
- இவ்வுதாரணங்களில் எல்லாம் உள்ளது ஒரே இரகஸ்யம், நுணுக்கம், சூட்சமம் - சுயநலம், பொய், insincerity,

கருமித்தனம் கூணம் மாறி பரநலம், மெய், sincerity, தாராளமனப்பான்மையாவது.

- சுபாவத்தை இது போல் கூணம் மாற்றலாம், ஆனால் அதை அறிய முடியாது.
- மாற்றுவது சாதனை. அறிவது ஞானோதயம்.
- உலகில் சூரியோதயம் வந்து ஒருவனுக்குப் புறத்தில் ஏற்பட்ட வெளிச்சத்தால் அகம் மலர்ந்து பெறுவது அந்த ஞானோதயம்.
- சாவித்ரியில் முதல் காண்டம் கூறுவது.
- நம் வாழ்வில் நாம் புறக்கணிக்க முடியாத ஒரு பிரச்சனையும், புறக்கணிக்கும் பல பிரச்சனைகளும் நமக்குத் தெரிவதில்லை.
- நம் வாழ்வு அனைவர் வாழ்வு போன்றதே.
- உலக வாழ்வும், பிரபஞ்ச வாழ்வும், பிரம்ம வாழ்வும் அதைப் போன்றதே.
- அனுவள் ஏராள சக்தி அடங்கியுள்ளது. அதைப் பிரித்தால் அனுகுண்டு செய்யலாம் எனக் கண்டனர்.
- நம் மனத்துள் அனுவண்டு.
- நம் வாழ்வில் அனுவண்டு.
- நம் செயலில் அனுவண்டு.
- பிரிக்க சட்டம் அனைத்திற்கும் ஒன்றே.
- பிரித்தால் உடைவது நாம்.
- நாம் உடைய நாம் செயல்பட மாட்டோம்.
- நம்மை - நம் உடலை - உடைப்பதற்குப் பதிலாக, செயலின் சிக்கலை அவிழ்ப்பது பிரச்சனையழிவது. மனக்குழப்பம் தெளிவது அதைவிடப் பெரியது.
- ஆத்ம மெளனம் மனத்தெளிவைத் தரும்.
- ஆத்ம மெளனத்தை மனம் கடுமையாக எதிர்க்கும்.
- அவ்வெதிர்ப்பை நாம் “பிரச்சனை” என்கிறோம்.

ஐஷீஜிஜீஸீ

பூரணயோகம் - முதல் வாயில்கள்

கர்மயோகி

132. தடை வாய்ப்பாவது, ஜனத்தொகை.

- Dyslexia என்பது எழுத்து தலைகீழே தெரிவது. D என்பது டி எனத் தெரியும், S என்பது ஸ் எனத் தெரியும், 7 என்பது ட் எனத் தெரியும்.
- இது பார்வையில் உள்ள குறை. மனத்தில் உள்ளதல்ல. ஒரு மேதைக்கிருந்தது.
- 10 வயது சிறுவனுக்கு இக்குறையால் படிப்பு வரவில்லை.
- 10-வது வயதில் வந்த ஆசிரியர் இதைக் கண்டு புதிய முறையில் விலக்கினார்.
- அதிலிருந்து மாணவன் சிறந்த மாணவனானான்.
- ஒடிப் போன சிறுவன் 51 பஸ் முதலாளியானதும் மூட்டை தூக்கியவன் 158 ஸ்தாபனங்களை நிறுவியதும் திறமை வெளியில் தெரிவதில்லை, குறையாகவும் தெரியும் எனக் கூறுகிறது.
- மலை மேல் பாலையாக வறண்ட பெரு நிலங்கள் பல நூறு ஆண்டாக புஞ்சைப் பயிரும் செய்ய முடியாத இடம் நிரந்தர நஞ்சைப் பயிராக மாறியதும் அதுவே.
- மழை நாளில் காவிரி, பெண்ணாறு போன்ற நதிகள் பிரவாகமாகி ஊர்க்கேதம் ஆண்டு தோறும் எழும். அனை கட்டினால் ஆயிரமாயிரம் ஏக்கர் நிலம் பயிராகும்.
- டைபாயிட் வருவது ஆபத்து, டைபாயிட் குணமானால் உடலில் ஆழந்து புதைந்துள்ள சக்தி மேலெழுந்து உள்ள குறைகளையும் விலக்கும்.
- விரயமில்லை, தடை வாய்ப்பு என்பவை பூரண யோகக் கருத்துகள்.

- எவர் வாழ்வில் அது நிகழ்கிறதோ, அவருக்குப் பூரண யோகம் பலிக்கும்.
- குருவுக்கு சிஷ்யனைக் கொல்லும் நினைவு எழுவது, குரு சிஷ்யனுக்கு சிஷ்யனாகப் போவதைக் காட்டும்.
- மனைவி மனங்கலங்கியிருப்பதைக் கண்டு அரசியல் கடமைகளை ஒத்திப் போட்டு ஐரோப்பாவிற்கு அவளை அழைத்துப் போக முடிவு செய்த நேரம் பிரதமருக்குரியவர் வந்து Chancellor of the Exchequer நிதிமந்திரி பதவியை ஏற்கும்படி கூறினார். அவர் வயது 25. இந்த பதவி 10-ல் வரும். அனைவருக்கும் வராது. அவர் மறுத்து பிரயாணத்தை மேற்கொண்டு முடித்து வந்தவுடன் அதே பதவி வந்தது. இங்கிலாந்தில் 21 வயது 24 வயதில் பிரதமர்கள் வந்தாலும் 10-க்கு மேலேதான் அது பொதுவாகக் கிடைக்கும். இவருக்கு 43-ஆம் வயதில் வந்தது.
- அநாதை சிறுமி அயலா, பணக்கார சித்தியின் ஆதரவிலிருக்கிறாள். சித்திக்கு ஒத்துவரவில்லை. மற்றுமொரு ஏழை சித்தியிடம் அனுப்புகிறாள். அயலா அறிவும், அழகும், பண்பும், பக்குவமுமுடையவள். Marchesa என்பவள் மிகப் பெரிய செல்வந்தர் மனைவி, அயலாவைக் கண்டு வியந்து பாராட்டி அழைத்துப் போகிறாள். Lady Albery அவள் cousin. அவளும் பெரிய தனவந்தர் மனைவி. அயலாவை வற்புறுத்தி அழைத்துப்போய் சில மாதம் வைத்திருந்து தங்கள் செலவில் ஒரு £1500 சம்பாதிக்கும் கர்னலுக்கு மனம் முடித்தார்கள். அநாதையிலுள்ளது தடை, அம்சம் உள்ளே புதைந்துள்ளது. தடை புதைந்த அம்சத்தை வெளியே கொண்டு வரும். புதைந்துள்ள ஆத்மா அற்புதம். வெளி உலகத் தடைகள் தவறாது ஆத்மாவை வெளிப்படுத்தும்.

ஒஜைஸைல்

ஜீவிய மணி

சமூகம், குறைந்தபட்சத்தை அதிகப்பட்சமாக்கும்.

அஜைண்டா

இயற்கை, தெய்வம், தீய சக்திகள் யோகத்தில் சோதனைகளாகும்.

- சோதனை ஓரளவு முயற்சியுடையவனுக்கேயுண்டு.
- தேர்தலில் நிற்பவனுக்கு ஜாதி உதவும். ஜாதியே எதிரி. ஜாதி எலக்கணில் சோதனை.
- ஜாதியின் வசதி, தொந்தரவை அறிந்து எலக்கணினை ஜெயிப்பது திறமை.
- தூக்கம் பரீட்சைக்கு எதிரி, பெண் துறவிக்கு சோதனை. உண்ணாவிரதமிருப்பவனுக்கு இனிப்பு சோதனை. சோதனை யோகத்தை அழிக்கும், பலப்படுத்தும். தீய சக்தி சோதனை செய்வதை அறியலாம். தெய்வம் எப்படி சோதிக்கும்? இயற்கை எப்படி சோதிக்கும்? எலிசபெத்தின் திருமணத்திற்கு பெம்பர்வி சோதனை. இது தெய்வ சோதனை. டார்சியின் காதலுக்கு எலிசபெத் திட்டுவது சோதனை. இது இயற்கையின் சோதனை.
- ராஜ் கிரீட்த்தை மகன் கையில் கண்ட பாங்க முதலாளிக்கு அது சோதனை. மகனைத் திருடனாக நினைத்தார். அப்படி நினைக்க முடியாதவர் கிரீட்த்தை ஏற்காமல் இளவரசனுக்கு £50,000 பவுன் கொடுத்திருந்தால் அவரை ராஜ் குடும்பம் ஏற்றிருக்கும். அது தெய்வ சோதனை. மகன் இயற்கையின் சோதனை. மகன் தீய சக்தியின் சோதனை.

குடும்பத்தில் பல பரம்பரைகளாகக் காப்பாற்றி வரும் கிரீட்த்தை அடகு வைத்து அலெக்ஸாண்டர் என்ற பாங்கரிடம் £50,000 நான்கு நாளைக்கு ராஜ் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் கடன் கேட்கிறார். அந்த நான்கு நாளைக்கு வட்டி £20 அல்லது £40 பவுன். பாங்கர் பணத்தைக் கொடுத்து கிரீட்த்தை எடுத்துப் போனவர் அன்றிரவு அது திருடு போய்

மகன் கையிலிருப்பதைக் கண்டு அவனை ஜெயிலுக்கு அனுப்பி, ஹோம்ஸை நாடுகிறார். ஹோம்ஸ் £4000 செலவில் கிரீட்தைக் கண்டு பிடித்து துரோகம் செய்தவள் வளர்ப்பு மகன் எனவும் மகன் அற்புதப் புத்திரன் எனவும் கூறுகிறார். கிரீடம் வரமாக வந்தது தெய்வீக வாய்ப்பு. ஈடு இன்றி கடன் கொடுத்து வட்டியின்றி பணம் பெறும் பெருந்தன்மை பாங்குக்கு இருந்திருந்தால் அவர் ராஜ மரியாதை பெற்றிருப்பார். தெய்வ சோதனை இயற்கை சோதனையாகி £4000 செலவு செய்து மகன் மனதைப் புண்படுத்தி மகனை சோதனை இழக்கச் செய்தது. நாம் அடிக்கடி செய்தது இது.

- திருமணத்திற்கு முன் எழுதிய காதல் கடித்தைக் காப்பாற்ற ஹில்டா பெரிய முக்கியத்துவமுள்ள கடித்தைத் திருடி கணவனையும், பிரதமரையும் அதிரச் செய்த பொழுது, ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் கடித்தைக் கண்டு பிடித்து அவன் மானதைக் காப்பாற்றுகிறார். இது தெய்வ சோதனை. அவன் அதைத் தீய சக்தியின் சோதனையாக்கி அனைவர் உயிரையும் எடுக்கிறான். திருமணத்திற்கு முன் காதல் கடிதம் எழுதுவது அவர்கள் நாட்டு வழக்கப்படி தப்பில்லை. மேலும் உன்னதமானது. அக்கடிதம் உயர்ந்த மணாளனைத் தரும். ஹில்டா அதை மறந்து பயப்படுவது கோழைத்தனம். ஆபத்து வந்தவுடன் அவன் தான் செய்தது தவறில்லை. ஒருவன் மிரட்டுவதால் நான் தவறாக மாட்டேன். என்னிடம் உள்ள சத்தியம் என்னைக் காப்பாற்றும். மேலும் விஷயம் வெளிவந்தால் என் சத்தியத்தைக் கணவனிடம் எடுத்துரைப்பேன் என்ற முடிவுக்கு வந்தால் அவன் மனநிலை திறம் பெற்று உயரும். அவ்வளிமை அவனைக் காப்பாற்றும். இக்கதையில் ஹில்டா எதிரியைப் பார்க்கப் போனபொழுது அவன் மனைவி பாரிசிலிருந்து வந்து ஹில்டாவைக் கண்டு சந்தேகப்பட்டு அவனைக் கொலை செய்கிறான். தான் தவறு செய்யவில்லை என ஹில்டாவின் மனம் தெளிவு பெற்றால், அதே நேரம் அவன் உயிர் போய் அவனுடைய ஆபத்து விலகும். அன்றிலிருந்து அவன் உயர்ந்த மனைவியாவாள்.

அதற்காக வந்தது தெய்வ சோதனை. அவள் அதை எதிராக மாற்றி ஆர்ப்பாட்டம் செய்கிறாள். ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் ஜெரோப்பாவில் insight சூட்சம் ஞானம் உற்பத்தியான காலத்தைத் தன் கதைகளில் வெளியிடுகிறார். நாம் அதை துப்பறியும் கதையாகப் படிக்கிறோம். தேவன் எழுதிய சாம்பு அடுத்த கட்டடத்தில் மடையனின் சூட்சம் ஞானத்தின் மூலம் வாழ்வின் ஞானம் வெளிப்படுவதைக் கூறுகிறது. கிரிக்கெட் பந்து திருடனை அடித்து சாம்புவையும் வியாபாரியையும் இன்ஸ்பெக்டரையும் காப்பாற்றுகிறது. தேவன் கதைகளை இந்திய ஆன்மிக மலர்க்கியாகப் படிப்பவருக்கு ஆன்மிக ஞானம் உதயமாகும். ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் கதைகளை insight சூட்சம் ஞானம் பிறப்பதைக் கூறும் கதைகளாகப் படிப்பவருக்கு insight உற்பத்தியாகும். ஷேக்ஸ்பியர் மனதையும், ஜேன் ஆஸ்டின் பகுத்தறிவையும் ஷெர்லக் ஹோம்ஸ் சூட்சம் ஞானத்தையும் இலக்கியம் மூலம் உலகுக்கு அளிக்கின்றனர்.

ஓ❖ஓ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

எல்லா யோகங்களும் மோட்சத்தில் முழுவடைகின்றன. பூரணயோகம் மோட்சத்தைத் தொடக்கத் தகுதியாகப் பெற்ற பின் ஆரம்பமாகின்றது. ஞான மார்க்கம் பக்தியை அலட்சியமாகக் கருதுகிறது. கர்ம மார்க்கம் ஞான மார்க்கத்தை அலட்சியமாகக் கருதுகிறது. இவ்வாறு ஓவ்வாரு மார்க்கத்தினரும் மற்றவற்றைக் குறையாகக் காண்கின்றனர். பூரண யோகம், ஞானத்தில் ஆரம்பித்தால், அது பக்தியையும், கர்மத்தையும் கொடுப்பது போல், ஒரு பகுதியில் ஆரம்பித்து மற்ற இரு பகுதிகளையும் அதன் மூலம் அடைய உதவி செய்கிறது. நம் யோகங்களொல்லாம் மனிதன் தன் ஆத்ம விதுவைக்காக மேற்கொள்ளப்படுவை. ஆனால் பூரண யோகம், “வாழ்வனைத்தும் யோகம்” என்ற இலட்சியத்தை மேற்கொண்டு, வாழ்வை வாழ்ந்து கொண்டு, அதை தெய்வீக வாழ்வாக (Divine Life) மாற்றுவதாகும்.

The Life Divine – Outline

தமிழ்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

குட்சமம், நுணுக்கம், இரகஸ்யம்

வாழ்வு சூட்சமமானது. பெருவெற்றி பெறுபவர்கள் வாழ்வை தமக்குச் சாதகமாகக் கொண்டவர். வாழ்வின் சூட்சமத்தை அறிந்தவர் அவர். அன்பருக்கு நுணுக்கமுண்டு. வாழ்வின் சூட்சமத்தை இரகஸ்யமாக அறிபவர். வாழ்வு அவருக்குக் கட்டுப்படும். சூட்சமம் அறியாதவன் எதிரியை அழிப்பேன் எனச் சபதமிடுவான். வாழ்வு அதன் சட்டப்படி அவனை உடனே அழிக்கும். அன்பன் தோல்வியை வெற்றியாக அறிபவன். எதிரியின் எண்ணத்தை முனைந்து பூர்த்தி செய்தால் வாழ்வு தன் பெரு இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்யும் கருவியாக அன்பனை மாற்றும். வாழ்வு என்பது (life) அதைக் கடந்தது (existence). அதை ஆத்மிக வாழ்வு என்போம். வாழ்வில் சூட்சமம் வையகத்தைத் திறந்து ஆத்மிக வாழ்வின் வாயிலில் கொண்டு போகும். பிரம்மம், ஜீவன் அதைக் கடந்தது. அன்பன் அதைப் பெற்று சாதகனாவான். 24 மணியில் உயிர் போகும் என்றவர் இந்த சூட்சமத்தால் 24 வருஷமிருந்தார். அதிர்ஷ்டத்திற்கு ஒரு கை. 20 இலட்ச கம்பெனிக்கு அதிர்ஷ்டம் 2 இலட்சம் லாபம் தரும். அன்னைக்கு ஆயிரம் கை. நம்மை வாழ்வில் ஸ்பர்சிப்பவையெல்லாம் அன்னையின் கைகள். 20 இலட்ச கம்பெனிக்கு 800 கோடி ஆர்ட்டரும் 8 கோடி இலாபமும் கொடுக்க முன் வந்தார். சூட்சமில்லாத இடமில்லை. நாமறியாத இடமுண்டு. ராஜா வரும் பண்டிதரை சோதிக்க ராஜ வேஷத்தில் வேறொருவரை சிம்மாசனத்தில் அமர்த்தினார். வந்தவர் ராஜாவை மாலையிட்டார். போலி ராஜாவைக் கண்டு அவர் ஏமாறவில்லை. அனைவர் பார்வையும் உண்மை ராஜா மேலிருந்தது சூட்சம்.

- சூட்சமம் இல்லாத இடமில்லை.
- நுணுக்கமான அறிவுக்கு அது தெரியும்.
- அதை அறிவது வாழ்வின் இரகஸ்யத்தை அறிவது.
- சூட்சமம் தெரிந்தபின் தோல்வியில்லை.

- நுணுக்கமிருந்து அறியாதது தரித்திரம்.
- அறிந்ததை அனுபவிக்காதது இரகஸ்யமறியாதது.
- நுணுக்கமாக சூட்சம இரகஸ்யத்தை அறிந்தபின் அம்பானி, பில்கேட்ஸ் போல உயரத் தவறுவதில்லை.
- தெரியும், செய்யவில்லை என்பது பரிதாபம்.
- செய்தேன் வெற்றி பெறவில்லை என்பது இதுவரையில்லை.
- அழிந்தவர், உயர்ந்து அழிந்தவர், தீட்டிய மரத்திலே கூர்பாய்ச்சுபவர்.
- அகந்தை அடமாக ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது அழிவு.
- அழிவை அமிர்தமாக்குவது சமர்ப்பணம்.

இந்தியா வாழ்வில் ஆன்மிக சூட்சமத்தைப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் முன் அறிந்ததால் நாட்டில் 56 ராஜாக்கள் எழுந்தனர். செல்வம் பெருகியது. பெருகிய செல்வம் முஸ்லீம் படையெடுப்பையும் ஐரோப்பிய வியாபாரிகளையும் கொண்டு வந்தது. இந்தியா வாழ்வின் ஆன்மிக சூட்சமறிந்து பேரரசர்களையும், பெரிய சாம்ராஜ்யங்களையும் பெரு இலக்கியங்களையும், பெரும் செல்வத்தையும் பெற்றபொழுது ஆன்மிகத்தை வாழ்வில் கண்டதுபோல் உடலில் காண முடிவு செய்தது. உடல் ஜடம். ஜடத்தில் இறைவனைக் காண வாழ்வை இழக்க வேண்டும். முதலில் ஜடத்தைப் பிரதிபலிக்கும் மன் இணைய வேண்டும். 56 சிற்றரசர்கள் ஒரு பேரரசின் கீழ் வர வேண்டும் என்று கண்டபொழுது அதைச் சாதிக்கும் சக்தி நாட்டிலில்லை. வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்பே சாதிக்கும் என நினைத்து முஸ்லீம்களையும், ஆங்கிலேயரையும் அழைத்தது. சக்தியத்தை வேத ரிஷிகள் பெற்றனர். அது மேலும் உயர பெரும் சத்தியம் தேவை. பெரும் சத்தியத்தைப் பெற நாடு சத்தியத்தைக் கைவிட்டு பொய்யை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதன்பின் பொய்யினுள் வித்தாக உள்ள பெரும் சத்தியத்தை வெளிக் கொணர்ந்து அதனால் பொய்யை - நாமே வலிந்து ஏற்ற பொய்யை - திருவருமாற்றினால் - பொய் அறவே அழிந்து பெரும் சத்தியம் ஆட்சி செய்யும்.

முழு சுதந்தரம் என்பது நாடு பெறும் சுதந்தரமில்லை. உலகம் பெறும் முழு சுதந்தரத்தைக் கடந்த பிரம்ம சுதந்தரம். அதைப் பெற இந்தியா அடிமையாயிற்று.

உலகமே நம்மால் வளம் பெறும் செல்வம் பரநலமான செல்வம். அதைப் பெற இந்தியா ஏழ்மையை விரும்பி ஏற்றது.

உலகம் ஆன்மிக அமைதி பெற அசோகன் போரை விலக்கினான்.

உலகம் உன்னத ஸ்தாபனம் (organisation) பெற இந்தியா உள்ள ஸ்தாபனத்தையும் வலிய இழந்தது. [அதன் முன் இந்தியா உற்பத்தி ஸ்தாபனம் (productive organisation), நிர்வாக ஸ்தாபனம் (administrative organisation) உள்ளாட்டு அமைதிக்குரிய பாதுகாப்பு ஸ்தாபனம் (organisation of Law and Order)] இவற்றையெல்லாம் எந்த நாட்டையும்விட உயர்ந்த அளவில் பெற்றிருந்தது.

இந்தியா ஐகத் குருவாகும் என பகவான் கூறியுள்ளார்.

அதன் முதல் வித்து சிகாகோ பிரசங்கம். மகேஷ் யோகி போன்றவர் பெற்ற பிரபலம். ஐகத் குருவாக சாங்கியங்கள் உதவா. அவை அழிந்து ஆன்மிகம் வளர வேண்டும். அடுத்தது சத்திய ஜீவன் பிறப்பான் என்றார் பகவான். அன்பர் இந்த இலட்சியங்கட்கு ஆன்மிக அஸ்திவாரமாக அமைய வேண்டும். உலகில் முன்னேற்றம் அனுபவத்தால் வரும். வயதானால் அனுபவம் அதிகம். நடைமுறையில் 50 வயதானவனைவிட 20 வயதானவன் அதிகமாக சம்பாதிக்கிறான். வயதானால் மட்டும் அனுபவம் வராது. சூட்சுமம் தெரிய வேண்டும். டார்சி எலிசபெத்தைப் பார்த்து பரவாயில்லை என்றதை அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை என அனைவரும் புரிந்து கொண்டனர். அவளை அவன் மணந்தபொழுது பரவாயில்லையென என் முதலில் சொன்னான் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அனுபவமுள்ளவர்க்குச் சூட்சுமம் புரியும்.

சூட்சுமம்: பிடித்தால் பிடிக்கவில்லை எனப் பேசவான்.

(தொடரும்)

ஒஜெகேஷன்

**அன்பர்களின் அன்றாட வாழ்வில்
அன்னையின் பிரத்யட்சம்**
(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

கணவனை நம்ப முடியாவிட்டால், பிள்ளைகளுக்குச் சொந்தமாக ஒரு கட்டுப்பாடில்லாவிட்டால், முதலாளிக்குத் தமக்கென அபிப்பிராயம் இல்லாமல் மற்றவர்கள் பேச்சைக் கேட்பவரானால், ஊன்றுகோலாகப் பற்றக்கூடிய மனிதரோ, சந்தர்ப்பமோ நம் வாழ்க்கையில் இல்லாமற்போனால், தொடர்ந்து கணவனை வெளியூருக்கு அனுப்ப வேண்டிய உத்தியோகமானால், செய்யும் உத்தியோகம் நிலையற்றதானால், நம் வாழ்வு பிறர் கையிலோ, மற்ற விஷயங்களால் நிர்ணயிக்கப்படுமானால், நமக்கே (depression) சோகம் உடன்பிறந்ததானால், நம்மைச் சுற்றியுள்ளவர் அனைவரும் செய்யக்கூடிய காரியத்தை நம்மால் செய்ய முடியவில்லை என்றால், மார்க்கெட் நிலவரம் விரைவாக மாறும் தொழிலிருந்தால், புதிய பொருள் எந்த நிமிஷமும் வந்து நம் தொழிலை மூடிவிடக்கூடுமானால், திருமணச் செலவைத் திரட்ட முடியாது என்று தெளிவாகப் புரியுமானால், சம்பளத்தில் நடத்த முடியாத குடும்பத்தை அடுத்த மாதத்திலிருந்து பெண்ணில் நடத்த வேண்டுமானால், ஒவ்வொரு வருஷமும் அதிர்ஷ்டத்தை நம்பியே பாஸ் பண்ணி வந்தால், பார்டனர் மிகவும் இரகச்சமானவரானால், வீடு சக்சரவு நிரம்பியதானால், குடும்பத்தில் ஒருவருக்கும் பாசம் என்றில்லை என்றால், நம்முடைய மனநிம்மதி கொடுமைக்கார மாமியார் ஆதிக்கத்திலுள்ள பெண்ணின் சந்தோஷத்தைப் பொறுத்ததானால், புரளியும் வதந்தியும் நம் முக்கிய வேலைகளுக்கு ஆபத்து விளைவிக்கக்கூடியவை என்றால், இரவு முழுவதும் வரும் கெட்ட சொப்பனம் பகல் முழுவதையும் பாழ்படுத்துமேயானால், எவ்வரை நம் பியிருக்கிறோமோ அவருக்கு விஸ்வாசமில்லை என்றால், கணவனுக்குக் குடிப் பழக்கமிருந்தால், எந்த நிமிஷம் பையனுக்கு எந்தக் கெட்டப் பழக்கம் ஏற்பட்டது என்று செய்தி வருமோ என்ற

நிலையிருந்தால், நம் அந்தரங்கங்களை நம்பிக்கையோடு பெற்றவர் எந்த நிமிஷமும் நம்பிக்கைத் துரோகத்திற்குத் தயாரானால், யார் வேண்டுமானாலும் என் மீது செய்வினை செய்ய முடியுமென்றால், நன்பன் எதிரியாகத் தயங்காதவனானால், நமக்குக் கீழ் வேலை செய்பவன் நம்மை எதிர்க்கக்கூடிய நிலையிருந்தால், பண்பற்ற மக்களிடையே இருப்பதால் யார் எந்த நேரம் எதைக் கிளப்புவார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்ற நிலைமையிருந்தால், ஏதாவது தீராத வியாதி வந்துவிடலாம் என்ற பயம் அஸ்தியிலிருந்தால், எதை நம்புவது என்று தெரியாத நிலையென்றால், என் கிராமியப் பாணி போகும் இடமெல்லாம் வாய்ப்பை அழிக்கக்கூடியதென்றால், நான் பிறந்த ஜாதியே எனக்கு எதிரியாகிவிட்டது என்றால், என் வறுமை தீராததானால், சட்டம் சாதகமாக இருந்த நிலையில் ஆபீஸ் பழக்கம் எதிராக இருந்தால், பெற்றோர்களே பணத்தை மட்டும் கருதும் மனப்பான்மையுடையவரானால், நன்பர்கள் சந்தர்ப்பவாதிகளானால், இன்று வாங்கிய பெரிய கடன் எதிர்காலத்தில் பெரிய குழியைப் பறித்துவிட்டது என்றால், ஜாதகம் எச்சரிக்கிறது என்றால், எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்க ஒன்றில்லை என்றால், முதலாளி துரோக மனப்பான்மையுடையவரானால், நாட்டின் நிலை மாறும் வகையும் வேகமும் நம்மைப் பூரணமாகப் பாதிக்கக்கூடியதானால், இன்று வாடிக்கையாளர்களை மோசம் செய்யும் பார்ட்னர் என்றைக்கும் என்னை மோசி செய்வார் என்றால், நிம்மதி நிலையாக நம்மை விட்டுப் போய்விடும். அவர்களுக்கும் நிம்மதிக்கும் காத தூரம்; கூப்பிட்டால் விலகிப்போகும் என்பது உண்மை.

இவர்கள் அனைவரும் நிம்மதியைப் பெற முடியும். அதற்கான வழியுண்டு. அவர்கள் செய்ய வேண்டியதைச் சுருக்கமாக மீண்டும் சொல்கிறேன். நாம் செய்த தவறு, நம்மிடம் உள்ள குறை, என்பவற்றை நிலைமையில் கண்டு ஆராய்ந்து, எவற்றை விலக்க முடியுமோ அவற்றைப் பூரணமாக விலக்க வேண்டும். இனி நான் செய்யக்கூடியது ஒன்றுமேயில்லை என்று நாம்

சொன்னால், நம்மையறிந்த மற்றவர்களும் அதை ஆமோதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்க வேண்டும். அதன்பின் அனுபவசாலிகளால் கிடைக்கக்கூடிய அறிவுரை என்று ஒன்று இருந்தால், அதையும் பூர்த்தி செய்துவிட வேண்டும். அறிவின் சிறப்பால் ஒரு புதிய விஷயத்தை அறிந்தால், அது முடியுமானால், அதையும் செயல்படுத்துவிட வேண்டும். அதாவது நம்மால் முடிந்ததை எல்லாம் முழுவதுமாகப் பூர்த்தி செய்துவிட வேண்டும்.

அதன் பிறகு நம் உணர்வைச் சோதனை செய்ய வேண்டும். அங்கு நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் செயல்பட வேண்டும். மேற்சொன்னவற்றைச் செய்ததாலேயே உணர்வு ஒராளவு நம்பிக்கை பெறும். அறிவின் துணை கொண்டு, அல்லது அனுபவசாலியின் சொல்லைக்கொண்டு, அல்லது அன்னை மீதுள்ள பக்தியால் அல்லது ஏதாவது ஒரு விஷயத்தால் நம்பிக்கையை உணர்வில் பிரதிஷ்டை செய்துவிட வேண்டும். அப்படிச் செய்த சில உதாரணங்களை மேலே குறிப்பிட்டேன். எந்த வகையாலும் எனக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை என்று பெரும்பாலோர் சொல்ல முடியாது. ஒரு சிலர் அப்படிப்பட்ட நிலையிலுமிருந்தால், அவர்கள் அன்னையை முழுவதும் நம்ப முன்வர வேண்டும். எந்த வகையாலோ நம்பிக்கை ஏற்பட்டபின், அன்னைக்கு “நிம்மதி வேண்டும், நிரந்தரமாக வேண்டும், பூரண நிம்மதி வேண்டும்” என்று இடைவிடாமல் 3 நாள் தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தால், நிம்மதி பிறக்கும். பிறந்த நம்பிக்கை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வளர்ந்து வரும். நிம்மதியைக் கெடுத்த பிரச்சனை விலகும்.

அப்படி மனதில் ஏற்பட்ட நம்பிக்கையை மேலும் வளர்த்து, உணர்விலும், உயிரின் ஆழத்திலும் நிலைபெறச் செய்தால், வாழ்நாள் முழுவதும் நிம்மதி நின்று நிலைபெற்று, தன் ஆட்சிக்குள் நம் வாழ்வைக் கொண்டுவரும்.

(தொடரும்)

ஏஜன்ஸீஸ்

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

யோகம் ஆரம்பிக்கக் கூடிய வரம்ப்ரயகள்

பூரண யோக வாயில் திறப்பு என்ற தலைப்பில் 40-க்கு மேல் மலர்ந்த ஜீவியத்தில் வெளிவந்துள்ளன. மௌனம், திருஷ்டி போன்றவை, அவற்றுள் எந்த விஷயமிருந்தாலும் அவர்கட்கு யோகம் பலிக்கும்.

எது செய்கிறோம் என்பதை விட எப்படிச் செய்கிறோம் என்பது நம் யோகத்தகுதியை நிர்ணயிக்கும்.

லால் பகதார் சாஸ்திரி வீதியில் விற்கும் பழக்கதை இளைஞராக இருந்த பொழுது வாங்க வந்தார். ஒருவர் அவர் கையைப் பார்த்து இது ராஜ யோகமுள்ளது என்றார். புத்தர் பிறந்தவுடன் ஜோஸ்யர்கள் இந்த ஜாதகன் உலகை ஆள்வான் என்றனர். உலகம் ஜாதகத்தால் எதிர்காலத்தை அறிகிறது. அதுபோன்றவை இந்த 40 அறிகுறிகள். முதல் நிபந்தனை யோகம் செய்ய,

– மனம் தானே மௌனத்தை, தியானத்தை நாடுவது.

மௌனத்தை தியானத்தில் காண்பது லயிப்பது, லயம் என நாம் கூறுவது. மௌனத்தைப் பிரார்த்தனையில் காணலாம். பிரார்த்தனை வாயால் சொல்லும் சொல்லானால் 3 நாள் சொன்ன பின் பலிக்கும். சொல்லமிந்து எண்ணமாகி, எண்ணம் அழிந்து மனம் அமைதியற்று, எந்தச் சிந்தனையுமின்றி மௌனம் தேடி வந்தால் 3 முறை சொன்னால் பலிக்கும். மௌனம் கனமானால் ஒருமுறை சொன்னவுடன் பலித்துவிடும். நாம் மௌனத்தின் நிலையை அறிய உதவும் முறையிது.

மௌனத்திற்கு ஜீவன் உண்டு. நம் மனம் மௌனத்தை நாடுனால், மௌனம் நம்மை நாடும். இது சிறப்பு.

மௌனம், சாந்தி, ஞானம், ஆனந்தம் ஆகியவற்றிற்கு ஜீவன் உண்டு. நாம் அவற்றைப் பாராட்டினால், அவை நம் பாராட்டை ஏற்று அதன் மூலம் நம்மை ஏற்கும்.

– முக்கியமான நிபந்தனைகள் பல. அவற்றுள் ஒன்று.

யோகம் ஆரம்பிக்க அவசரம் கூடாது. பொறுமை வேண்டும்.

பொறுமை எழுந்து நிலைத்தபின் முதலில் செய்ய வேண்டிய கடமை, யோகம் ஆரம்பிக்க உள்ள விருப்பத்தைச் சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். சமர்ப்பணமானால் உத்தரவு பெறுகிறோம். ஜீவன், ஜீவியம், சக்தி, ஆனந்தம் சமர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டும் என்பதைக் காண இது சிறந்த நேரம். ஆனால் முதலில் அவை பிரிந்து தெரியும்வரை பொறுத்திருக்க வேண்டும். வீடு கட்டி முடிந்தால் வீடு ஜீவன், நாம் பெறும் புதிய அந்தஸ்து ஜீவியம், கட்டும் திறன் சக்தி, பெறும் சந்தோஷம் ஆனந்தம் என அவை எளிதில் பிரிந்து தெரியும். ஒருவர் நான் ஏற்கனவே கூறிய உதாரணப்படி 90 இலட்ச ரூபாய் வீட்டை 30 இலட்சத்தில் கட்டி முடித்தபின் முதலில் மனம் செய்வது,

சமர்ப்பணத்தை அறவே மறப்பது.

அத்துடன் மறுப்பது.

அடுத்தவர் சமர்ப்பணத்தை நினைவுபடுத்தினால் காதில் விழாது, விழுந்தால் “அதற்கெல்லாம் நேரமில்லை” என பதில் வரும்.

சஞ்சீவ ரெட்டி ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு நின்ற பொழுது அவர் சார்பாக ஒரு அன்பர் அன்னையிடம் வந்து பிரசாதம் பெற்று அவரிடம் கொடுக்கப் போன பொழுது அவர் மீட்டிங்கிலிருந்தார். “இதற்கெல்லாம் எனக்கு நேரமில்லை. இதிலெல்லாம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை” என்றார். 10 ஆண்டு கழித்து அன்னை அவரைப் பற்றி முதலில் கூறிய வாக்கு “இவர் நல்ல மனிதர்”. பலித்து ஏக மனதாக அவர் ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பொழுது ஒரு நிருபர் அவர் மேஜை மீது அன்னை 10 வருஷத்திற்கு முன் அனுப்பிய பிரசாதமிருந்ததைப் பார்த்து

எப்படி வந்தது எனக் கேட்டார். சஞ்சீவ் ரெட்டிக்குத் தெரியவில்லை. மூன்றிலொரு பங்கு செலவில் மூன்று மடங்கு வசதியுடன் சமர்ப்பணம் பலித்தபின் அந்தத் திறமை நம்மைத் தூர் தூக்கிப் போட்டு விடும். அது நடக்காமல் நாம் தப்பினால் மேலே போகலாம்.

- பொறுமை வேண்டும்
- பலித்தபின் அத்திறமையை சமர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

இது இரண்டும் வெற்றிகரமாக முடிவது ஆரம்பம்.

Karmayogi.net-இல் படிக்க நேரம் அதிகம் தேவை. அதுவும் Messages அதிகமாக இருப்பதால் சந்தர்ப்பம் வரும் பொழுதுதான் படிக்க முடியும். ஒரு விஷயம் மனதை ஆட்கொண்ட பொழுது karmayogi.net-இல் Messages-ஐ சிறிது நேரம் பார்க்கலாம். அதற்கு மேல் நேரம் கிடைக்காது. அது போல் பார்க்கும் பொழுது நம் அனுபவத்திற்கு அத்தாட்சியாக ஒரு Message மனத்தில் புதிந்தால் அதைக் குறிக்க வேண்டும். அப்படி 10 Messages சேர்ந்தபின் அவற்றை ஆராய்ந்து அறிய வேண்டும் . இதை அடிக்கடி செய்ய நேரமிருக்காது. சில மாதங்கள்தான் ஒருமுறை செய்வதே அரிது.

‘பூரண யோக வாயில்கள்’ நிதானமாகப் படிக்க வேண்டியவை. “அன்பு அமிர்தமாகி....” என்ற கட்டுரையில் முகவுரை மிக முக்கியம். இதை நிதானமாகப் பொறுமையாகப் படிப்பதானால் ஒரு முறையில் ஒரு இதழுக்கு மேல் படிப்பது சிரமம். ஒரு இதழில் உள்ள கருத்துகளைப் படித்து மனதால் சிந்தனை செய்து ஆராய்ந்து தெளிவு பெற்ற பின், இக்கருத்துகளை உணர்வால் ஏற்க முடியுமா என உணர்வைக் கலக்க வேண்டும். உணர்வு ஏற்றால் அதிர்ஷ்டம். ஏற்றது பலிக்கும். அவற்றுள் ஜயம் ஏற்பட்டால் எழுதி பதில் பெறலாம். ஏற்பது சிரமமானாலும், அத்தியாவசியம். ஏற்றவற்றை சுபாவம் அனுமதி பெற பலிப்பதற்கு அவசியம். அனுமதி பரவசமானால் பலிக்கும் எனப் பொருள். படிப்பதும் பயிலுவதும் சந்தோஷமாக, நிதானமாகச்

செய்யப்பட வேண்டும். ஓரிதழ் கருத்துகளை மனம் ஏற்று மகிழ்ந்தால், அடுத்த இதழ் கருத்தைக் கருதலாம். அடுத்த இதழ் என்னைங்களை மனம் ஏற்க, மகிழ்ச்சி பெற, முதலிதழில் படித்தது பரவசப்படுதல் உதவும். இக்கட்டுரைகள் பெரும் செல்வம் - 100 கோடி ரூபாய் - பெற எழுதியவை. பார்க்க, படிக்க, நினைக்க, நம்ப, பிரமிப்பாக இருக்கும். 1950-இல் கிராமத்தில் கொல்லையில் தினக்கூலி 1 அணா (6 பைசா). இன்று அக்கூலி ரூ. 350 ஆகிவிட்டது. இது 5000 மடங்கு. மனை விலை அதுபோல் ஏறியுள்ளது. 1900-இல் உள்ள நிலையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. நான் 1980-இல் ஒரு குடும்பம் 10,000 ரூபாய் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றேன். 1995-இல் இலட்ச ரூபாய் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்றேன். உலக முன்னேற்றம் என நினைவை வேகமாகக் கடந்து போவதை நான் காண்கிறேன். அன்பார்கள் இதை நம்புவதே பெரியது. 100 கோடி வெகு சீக்கிரம் ஒரு பெரிய தொகையாக இருக்காது. இது நம்புவார்க்குப் பலிக்கும். அக்கட்டுரையில் நான் இதைப் பணமாக ஆசையாகக் கருதுவதும், யோக அஸ்திவாரமாக அவசியமாகக் கருதுவதும் வேறு எனக் கூறுகிறேன்.

- ஆசை விலகி, அர்த்தம் புரிந்து நம்புவது அடிப்படை யோக இலட்சணம்.

இன்டர்நெட், கம்பியூட்டர் செய்யும் அற்புதங்கள் அவற்றின் பின்னுள்ள பெரும் சக்தியைக் காட்டுகின்றன. பழைய நிலைகளுடன் ஒப்பிட்டால் அது எத்தனை மடங்கு எனக் கூறலாம்? இந்த 20 அல்லது 25 இதழ்களை முடிப்பதற்கு முன் முழு நம்பிக்கை எழுதல் நல்லது.

ஒஜிஜிஜிஜிங்

ஜீவிய மணி

அன்னையை ஏற்றுக்கொண்டபின் மெய் மட்டுமே சம்பாதிக்க உதவும். மெய்யால் சம்பாதிப்பது, பொய்யால் சாதிப்பதைவிட 100 மடங்காக இருக்கும்.

அன்பர் அனுபவம்

அங்காடி ஒன்றில் வேலை செய்யும் அன்பர் ஒருவர். கடையில் திருவுருவப்படங்களை வைத்துக்கொள்ள அனுமதி-யில்லை. எனவே தான் வேலைக்காக வெளியூரில் இருப்பதாலும் பாதுகாப்பு வேண்டியும், கடையில் ஒரு ரேக்கில் ஒரு குடுவையில் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களிடமிருந்து வந்த பள்ளிங் பாக்கெட்களை வைத்து, அதற்குப் பக்கத்தில் பரம்பொருள் மூன்று பாகங்களும் வைத்திருந்தார். காலையில் வேலையைத் தொடங்கும்முன் பள்ளிங் பாக்கெட் குடுவையைத் தொட்டுக் கும்பிடுவதும், கூட்டமில்லாத நேரங்களில் பரம்பொருள் புத்தகம் வாசிப்பதும் அவரது வழக்கம்.

அதே கடையில் பராமரிப்பு வேலை செய்யும் வயதான பெண்மணி எப்பொழுதும் புலம்புவதும் தனியே அழுவதும் வழக்கம். ஒரு நாள் காலை, அன்பரிடம் இந்தப் பெண்மணி தன் மகனைப் பற்றி புலம்பியிருக்கிறார். தம் மகனின் நிலைமாற வழியேயில்லையா எனக் கேட்க, அன்பரும் மலர்ந்த ஜீவியத்தில் வந்த அனுபவத்தைக் (குடிப்பழக்கத்திற்கு அடிமையான மகன் திருந்தியது) கூறி, பரம்பொருள் புத்தகத்தை நம்பிக்கையுடன் வாசியுங்கள் என அன்னை மற்றும் பகவானது சிறப்பைப் பற்றியும் அவருக்குத் தெரிந்தளவில் எடுத்துக் கூறினார்.

அந்தப் பெண்மணியோ, ‘ஏன்பா, நானோ படிப்பறிவில்லாதவள், நான் எங்கே புத்தகம் படிப்பது?’ எனக் கேட்டார். அன்பரும் சளைக்காது, இந்தப் புத்தகத்தை சேவையாக மற்றவர்களுக்கு விற்றாலும் உங்களுக்குத் தீர்வு கிடைக்கலாம் எனச் சொன்னார்.

அதற்கும் அவர், ‘நானே படிக்காதவள், படிக்காத நான் எப்படிப் படித்தவர்களிடம் சொல்லி விற்பது, யார் ஏற்பார்கள்?’ என்றார். அன்பரும் எல்லாவற்றையும் அன்னையிடம் விட்டு-விடுங்கள். அவரே வழிகாட்டுவார் என்று கூறி அவருக்குத் தோன்றியதைச் சொன்னார்.

நான் வேண்டுமானால் எனது பையனிடம் கொடுத்துப் படிக்கச் சொல்கிறேன். அவன் இங்கிலீஷ் புத்தகங்கள் எல்லாம் நன்கு வாசிப்பான். திறமையானவன் என பிறர் சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன் என்றார். தினமும் புத்தகத்தைத் தொட்டு வணங்கிவிட்டு செல்வாராம்.

அந்த அம்மாவின் மகன் கொலைக் குற்றவாளி. நான்கு கொலை கேஸ் உள்ளிட்ட 25 வழக்குகள் அவன் மீது உள்ளன. கடந்த நான்கு வருடங்களாக சிறையில் இருக்கிறான். சிறு வயது முதல் தவறான சகவாசத்தால் கொலை, கொள்ளள, திருட்டு என்ற வழியில் பல முறை சிறை தண்டனை அனுபவித்தவன். ஊரில் அவனுடைய உண்மையான பெயர் மறைந்து, அவன் செய்யும் கொடுரோமான வேலைகளே அவன் பெயருக்கு அடைமொழியாயின. மகனது கெட்ட சகவாசம் மற்றும் போக்கினால் அவனது அம்மா கடந்த 6 வருடங்களாக சரியாகத் தூங்குவதில்லை. தனது மகனை ஜெயிலில் சென்று பார்ப்பதற்காக செல்லும்போது, அன்பரிடம் புத்தகம் கேட்டார். அன்பரோ தான் முதல் இரண்டு பாகங்களைப் படித்துக்கொண்டிருந்தமையால், மூன்றாம் பாகத்தை மட்டும் வேண்டுமானால் தருகிறேன் என்று பணம் பெற்றுக்கொண்டு, கொடுத்தார்.

சிறைக் கைத்திகளை பார்க்க வரும் உறவினர்களை, கம்பிக் கதவு வழியே பார்த்துப் பேச சில மணித் துளிகள் அனுமதிப்பார்கள். பொருட்கள் கொடுக்கவேண்டுமானால், சிறை கண்காணிப்பாளர் அவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டும். அவர் சிறைச் சாலை சட்டத்திற்கு புறம்பானவை ஏதேனும் இருக்கிறதா என சோதனையிட்டுப் பின் ஜெயிலர் வசம் கொடுத்து கொடுக்கச் செய்வார். எனவே இந்த அம்மா, சிறை கண்காணிப்பாளர் அவர்களிடம் புத்தகத்தைக் கொடுத்தார். எதுக்கு இந்த புத்தகம் கொடுக்க வேண்டும் என வினவினார் அவர். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தால் என்மகன் திருந்தி வெளியில் வந்துவிடுவான் என நம்புவதாகக் கூறினார்.

அவரோ ஏனைப் பார்வை பார்த்துவிட்டு ‘இந்தப் புத்தகத்தை படித்தால் உன் பின்னை திருந்தி வெளியில் வந்து விடுவானா?

நான்கு கொலை கேஸ் உட்பட, 25 கேஸ் இருக்கு அவன் மேல். இந்தப் புத்தகத்தைப் படித்தவுடன் வெளியில் விட்டுவிடுவோமா எனக் கேட்டு புத்தகம் எல்லாம் கொடுக்க முடியாது” எனக் கூறவே, அந்தப் பெண்மணி, தனக்குப் புத்தகம் கொடுத்த அன்பர் கூறிய அனுபவங்களைக் கூறி தயவுசெய்து இந்தப் புத்தகத்தை என் மகனிடம் கொடுங்கள் ஜியா என மன்றாடவே, ‘சரிசரி வைத்துவிட்டு போ நான் கொடுத்துக் கொள்கிறேன்’ என்றார்.

அடுத்த வாரம் இந்த அம்மா வேலை பார்க்கும் கடைக்கு போலீஸ் ஜீப் வந்து நின்றது. அதிலிருந்து இறங்கிய கான்ஸ்டபிளிகன் இருவர் கடை முதலாளியிடம் கொலையாளியின் பெயரைக் கூறி, அவருடைய அம்மா இங்கு வேலை செய்கிறாங்களாமே கூப்பிடுங்க எனச் சொல்லியிருக்கின்றனர்.

அந்தம்மாவோ ‘என்னப்பா ஆச்சு. உள்ள ஏதாவது தப்பு பண்ணிட்டானா? வேற ஏதாவது ஆச்சா? என அழுதபடியே கேட்க, எங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஜியா உன்ன அழைச்சிட்டு வர சொன்னாங்க. கிளம்பி வா’ என ஜீப்பில் அழைத்துச் சென்றனர்.

அந்த அதிகாரி இஸ்லாமிய மதத்தைச் சார்ந்தவர். அவரது அறைக்குச் சென்ற இந்த அம்மாவிடம், “நீ கொடுத்த புத்தகம் என்னிடம்தான் இருக்கு. எனக்கு இந்தப் புத்தகம் வேண்டும். எனக்கு ஒரு புத்தகம் வாங்கிக் கொடுத்து விட்டால், இந்த புத்தகத்தை உன் பையனிடம் கொடுத்து விடுகிறேன் என்று சொல்லி, தனது விஷயத்தைக் கூறினார்;

“என் மகன் ஜி. டி. (Information Technology) துறையில் நல்ல சம்பளத்தில் வேலை செய்கிறான். தினமும் குடிக்கிறான். பலமுறை குடித்துவிட்டு நிலையிழந்து வழியிலேயே விழுந்து இருக்கிறான். தெரிந்தவர்கள் கொண்டு வந்து விட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். மிரட்டியும் பார்த்து விட்டேன். பலனில்லை. நான் தினமும் தவறாது 3 வேளை தொழுகை செய்து வருகிறேன். இந்தப் புத்தகத்தைப் பற்றி நீ கூறியதை எண்ணி, தொழுகைக்கு முன் இந்தப் புத்தகத்தை படித்து விட்டு எனது மகனுக்குக்காக

பிரார்த்தித்து பின் தொழுகை செய்து வந்தேன். அப்படி ஒருநாள் படிக்கும்போது மகனிடம் தோழமையுடன் அணுக வேண்டும் என தீட்டிரன்று தோன்றியது. தோன்றியதை செயல்-படுத்தினேன். வேலையை விட்டு வீட்டுக்குள் நுழைந்தவனிடம் நான் அவனுக்காக வாங்கிக் கொண்டு போன மிலிட்டரி சர்க்கை கொடுத்தேன். இந்தா இதைக் குடித்துவிட்டு வீட்டிலேயே படுத்துக்கோ, வெளியில் இனி போய்க் குடிக்காதே! எனச் சொன்னேன்.”

அதைக் கேட்டதும் அவன் கலங்கி விட்டான். என்ன அப்பா நீங்களே பெற்ற மகனுக்கு சர்க்கு வாங்கிக் கொடுத்து பாவம் பண்ணைங்க எனக் கேட்டு அழ ஆரம்பித்துவிட்டான். அருகில் அமர வைத்து, என்ன உனக்குப் பிரச்சனை? எதுக்கு உனக்கு இந்தப் பழக்கம்? சொல்லு என்னிடம் என அனுசரணையுடன் கேட்டதற்கு, அவன், “தனக்கு கெட்ட சகவாசத்தால் வந்த உடல் உபாதைக்கு, அரசு மருத்துவ மனைக்குச் சென்று டெஸ்ட் செய்தபோது, HIV அறிகுறி இருப்பதாக சொன்னார்கள். அதை அறிந்ததும், இக்குடமையான வியாதி வந்தபின் இருந்து என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று தினமும் அதிகமாகக் குடித்துவிட்டு சீக்கிரம் செத்துவிடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டேன்” என்று சொன்னான்.

எனக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. இந்தளவிற்கு பையனிடம் நெருங்க முடிந்ததில் ஒரு நம்பிக்கை ஏற்பட்டு, தினமும் இந்தப் புத்தகத்தை தொடர்ந்து படித்து வந்தேன். எனது மருத்துவத்துறை நண்பர் ஒருவர் நினைவிற்கு வந்தார். உடனே அவரது மருத்துவமனை சென்று டெஸ்ட் எடுத்துப் பார்த்தோம். நல்ல வேளையாக இது சாதாரண infection-தான். ஆனால் தினமும் குடித்துவிட்டு பழையபடி கெட்ட சகவாசக்களைத் தொடர்ந்தால் நிச்சயம் HIV-இல் கொண்டுவிட்டு விடும். மருந்து மாத்திரை-களால் ஆறு மாதத்தில் இந்த infection சரி ஆகிவிடும். மேலும் இந்த மருந்துகளைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் மூலமாக இலவசமாகப் பெற்றுத் தருகிறோம். பயம் வேண்டாம் எனக் கூறினார். பேர்பாயம் நொடியில் மறைந்தது. தற்போது

என பையன் குடிப்பது இல்லை. மாத்திரை உட்கொண்டு வருகிறான்.

எனவே எனக்கு இந்த புத்தகம் வேண்டும். எனக்கு ஒரு புத்தகம் வாங்கிக் கொடுத்து விட்டால், இந்தப் புத்தகத்தை உன் பையனிடம் கொடுத்து விடுகிறேன். அது வரை இது என்னிடம் ‘இருக்கட்டும்’ என்று சொல்ல, அந்த அம்மா, ‘அய்யா எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. எங்க கடையில இருக்கிற பையனுக்குதான் தெரியும்’ எனச் சொன்னார். உடனே கடைக்குப் போன் போட்டு கூப்பிடு அந்தப்பையனை என அன்பரிடம் புத்தகம் குறித்து விசாரித்தார். அன்பர் மூன்று பாகங்களின் விவரம் கூறி, தான் இந்த வார இறுதிக்குள் சென்று தியான மையத்தில் வாங்கித் தருகிறேன் என உறுதி அளித்தார். மேலும் அந்த அம்மாவிடம் கண்காணிப்பாளர் புத்தகத்திற்கான பணத்தையும் கொடுத்து அனுப்பி உள்ளார்.

கிளம்பும்போது அந்த அம்மாவிடம், ‘உன் பையன் நிச்சயம் திருந்தி வெளியில் வந்து விடுவான், எனக்கும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. ஆகஸ்ட் 15 குற்றவாளிகளின் நன்னடத்தையை மனதில் கொண்டு மன்னித்து விடுதலை செய்யும் நாள். அன்று இவனுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியுமா எனப் பார்க்கிறேன், ஒன்னும் கவலைப்படாதே! அவன் என் மகன் மாதிரி, நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்’ என தெரியம் சொல்லி அனுப்பினார்.

கடைக்கு வந்த அந்த அம்மா, நம்பிக்கை துளிர்விட்டதால் நடந்ததைச் சொல்லி நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி அழுகிறார் என அன்பர் கூறினார்.

அன்பர் தனது நன்பரிடம் புத்தகம் வாங்கி வர விசாரித்த போது, தன்னிடம் உள்ள புதியதாய் வாங்கிய புத்தகங்களை கொடுப்பதாகவும், தான் வேறு வாங்கிக்கொள்கிறேன் எனச் சொல்ல, அந்த புத்தகங்கள் கொண்டு அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டதாக சொன்னார்.

அந்த அதிகாரி புத்தகத்தை அந்தம் மாவின் மகனுக்கு இனிப்புடன் கொடுத்து அனுப்ப, இனிப்பை காவலர்கள் சாப்பிட்டுவிட்டு புத்தகம் மட்டும் அவரது மகனிடம் கொடுத்தாக மகன் பின்பு தனது தாயிடம் தெரிவித்திருக்கிறான்.

‘புத்தகம் ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஆனால் படிக்கிறேன். சாதாரணமாக ஒரு நாளைக்கு 100 ரூபாய் என டோக்கன் வாங்கினால்தான் நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கும் என்ற நிலையில் இந்தப் புத்தகம் வந்ததிலிருந்து நல்ல சாப்பாடு கிடைக்கிறது. இது நாள் வரை ஜெயிலில் வழக்கமாக இருந்து வந்த தொந்தரவுகள் இல்லை’ எனத் தன் தாயிடம் சொல்லியிருக்கிறான்.

சென்ற ஆகஸ்ட் 15-இல் இந்தம்மாவின் மகன் அந்த அதிகாரியின் முயற்சியில் ஜெயிலிலிருந்து வெளியில் வந்து அவரது கண்காணிப்பிலேயே தற்போது உள்ளான். ‘உன்னை யாரும் வேலைக்குச் சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். எங்கு எப்பொழுது வேலைக்குச் சேர்த்துவிட வேண்டும் என எனக்குத் தெரியும், அது வரை என்னுடனேயே இருக்க வேண்டும்’ எனக் கூறி அவனைத் தன்னோடு வைத்துள்ளார்.

அதிகாரியின் மகனும் உடல்நலம் பெற்று வேலை நிமித்தம் வெளிநாடு சென்றுவிட்டார்.

அன்பர்கள் பரம்பொருள் புத்தக வாசிப்பு ஏதேதோ காரியத்திற்காக வாசித்தாலும், பகவானது அருள் கீற்றை ஒரு துளியேனும் பெறுகிறார்கள். பரம்பொருள் புத்தக வாசிப்பு, சூழலையும் படிப்பவரது ஜீவியத்தையும் உயர்த்துகிறது. பகவானது யோக அருட்சக்தி நிலைமையை தலைகீழே மாற்றுகிறது. அடுத்தடுத்து வரும் அன்பர் அனுபவங்கள் இதை உணர்த்தி, என்னைப் போன்ற அன்னை அன்பர்களை மிகவும் உற்சாகப்படுத்துகிறது.

பரம்பொருள் புத்தகத்தின் உள்ளடக்கம் இந்த அனுபவங்களை எல்லாம் கடந்தது என்றாலும், அன்பர்களாகிய எங்கள் நிலையில் கிடைத்த அருள் தீண்டுதல்களைப் பகவான் பூர் அரவிந்தரின் பாதங்களில் சமர்ப்பிப்பதில் ஆனந்தம் அடைகிறேன்.

ஏஃஜெஃஜெஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பிரம்மத்தை நேரடியாக அறியும் தீற்றன் நம்பிக்கை.

Life Response பற்றிய விளக்கவுரை

மூலம்: பூநி கர்மயோகி
விரிவாக்கம் மற்றும் சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவு ஆற்றிய தேதி: 24.04.2016

Life Response என்பது கடலைப்போல பரந்துவிரிந்த தலைப்பு. இருந்தாலும் அதில் சில விதிமுறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றைப்பற்றி விவரமாகப் பேச விரும்புகிறேன். விதிமுறைகளைப்பற்றி பேசும்முன் Life Response பற்றிய பொதுப்படையான சில விவரங்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். மனிதன், வாழ்க்கைக்கென்று சில விதிமுறைகள் உள்ளன என்பதையே நெடுநாளாக அறியாமலிருந்தான். பெள்திகம், வேதியியல், விலங்கியல் மற்றும் தாவரவியல் போன்ற விஞ்ஞான துறைகளை முறையாக அவன் கற்க முயன்ற போது எத்தனையோ புதுப்புது விதிமுறைகளைக் கண்டறிந்தான். அதனால் மேற்கூறிய துறைகள் எல்லாம் இன்று நன்கு வளர்ந்து விட்டன. இயற்பியல் விஞ்ஞானிகள் இன்று சூரியன் எப்படி இயங்குகிறது? புவி ஈர்ப்பு சக்தி எப்படிச் செயல்படுகிறது? ஒளி எப்படிப் பரவுகிறது? என்றெல்லாம் துல்லியமாகக் கண்டறிந்துள்ளனர். வேதியியல் வல்லுநர்களோ அனுவையேப் பின்து அனுகுண்டு தயாரிக்கும் அளவிற்கு ஐடத்தின் ரகசியங்களை கண்டறிந்துள்ளனர். விலங்கியல் நிபுணர்கள் உலகத்திலுள்ள விலங்குகளை எல்லாம் வகைப்படுத்தி Art of classification கடைசிவரைக்கும் கொண்டுபோய் விட்டனர். தாவரங்கள் எப்படி வளர்கின்றன? எப்படி உணவு தயாரிக்கின்றன? எப்படி இனவிருத்தி செய்கின்றன? எவ்வகையான தாவரம் எங்கு வளரும்? என்றெல்லாம் தாவரங்களைப்பற்றிய நுணுக்கமான விவரங்களைத் தாவரவியல் நிபுணர்கள் கண்டறிந்தார்கள். விஞ்ஞானத்தைப்பற்றி இந்தளவு ஆர்வம் கொண்ட மனிதன் Life Response-ம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய ஒரு துறைதான் என்று நினைக்க முன்வரவில்லை. Life Response என்ற சப்ஜெக்ட் நீண்ட காலமாகவே புரியாத புதிராக இருந்து வந்துள்ளது.

உலகப் புகழ்பெற்ற இலக்கியவாதிகள் உள்ளனர். அவர்கள் படைத்துள்ள காவியங்கள், படைப்புகள் எல்லாமே சிறந்தவை என்று மக்கள் மனதில்படுகிறது. ஏன் அவைகள் சிறந்தவைகளாக விளங்குகின்றன? என்று கேட்டால் வாழ்க்கை விதிமுறைகள் வெளிவரும்படி காவியங்களைப் படைத்துள்ளனர். அதனால் அவைகள் பிரசித்தமாக உள்ளன என்று பதில் அளிக்கிறார்கள். அப்படி என்ன விசித்திரமாக வாழ்க்கை விதிமுறைகளைக் கண்டறிந்துவிட்டார்கள் என்று கேட்டால், அது அவர்களுக்குச் சரியாகச் சொல்லத் தெரிவதில்லை. உதாண்ரமாக ஷேக்ஸ்பியர் எழுதிய Hamlet நாடகத்தில் Hamlet அவன் தாயாரைக் கொல்ல என் அவ்வளவு தயக்கம் காட்டுகிறான்? அதிலுள்ள Life Response என்ன என்றொரு கேள்வி நீண்ட நாளாகவே சரியான விடையில்லாமல் இருக்கிறது. அம்மாதிரியே ஒத்தல்லோ நாடகத்தில் டெஸ்ட்மோனா மேல் பிரியமாக இருந்த ஒத்தல்லோ அவளைக் கொலை செய்ய எப்படி துணிகிறான் என்றொரு கேள்விக்கும் இந்நாள்வரை சரியான பதிலில்லை. இம்மாதிரியே நம் நாட்டு இலக்கியங்களிலும் Life Response புரியாத இடங்கள் உள்ளன. உதாரணமாக பாரதத்தில் தர்ம நியாயத்தை அவ்வளவு நெறியாகக் கடைப்பிடித்து வந்த பாண்டவர்கள் பாரதப்போரில் அதர்மமான முறைகளுக்கு மாறிவிட்டதற்கான காரணம் என்ன? இந்தக் கேள்விக்கும் சரியான பதிலில்லை. இம்மாதிரியே ஒழுக்க சீலராக விளங்கிய பூநி ராமன் வாலியை என் மறைந்து நின்று அம்பெய்தார்? வண்ணானின் பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு கற்புக்கரசியான சீதையை என் காட்டிற்கு அனுப்பினார்? என்ற கேள்விகளுக்குச் சரியான பதிலில்லாமல் இருக்கிறது.

இலக்கியங்கள் மட்டும் என்றில்லை. நிஜ வாழ்க்கையிலேயே நடந்த பல நிகழ்ச்சிகளுக்குச் சரியான life response காரணம் கண்டறிய முடிவதில்லை. உதாரணமாக, அஹி ம்சைக் கொள்கையை போதித்த காந்தியடிகள் என் குண்டடிப்பட்டு இறந்தார்? என்ற கேள்விக்குச் சரியான பதிலில்லை. அடுத்ததாக இருபதே வருட இடைவெளியில் ஜெர்மெனி என் இரண்டு உலகப் போகளைத் தொடங்கியது? என்ன பாவத்திற்காக அறுபது லட்சம் யூதர்கள் இனப்படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள்?

சரித்திர ரீதியாக என் ஜெர்மெனி இரண்டு உலகப்போர்களைத் தொடங்கியது என்று சரித்திர வல்லுநர்கள் விளக்கங்கள் வழங்கலாம். ஆனால் அன்னை பக்தர்களுக்கு அவை முழுத்திருப்தி தராது. அவ்வாறே நம் உள்நாட்டு விவகாரங்களை எடுத்துக் கொண்டால் நாட்டில் ஒற்றுமை உணர்வு அதிகரிக்கும்போது தமிழ் நாட்டில் மட்டும் திராவிட நாடு என்று தனி நாடாகப் பிரிந்துபோக வேண்டும் என்று பிரிவினையை வலியுறுத்தும் கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டது என் என்ற கேள்விக்குச் சரியான பதிலில்லை. ஹிந்திதான் தேசிய மொழியாக வேண்டும் என்று மத்திய அரசு முடிவு எடுத்தபோது தமிழர்களைப் போலவே வங்காளிகளும் வங்காள மொழி பாதிக்கப்படும், ஆகவே வங்காளம் இந்தியாவைவிட்டு தனிநாடாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும் என்று எதிர்ப்புத் தெரிவித்திருக்கலாம். அப்படி வங்காளி எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காத படசத்தில் தமிழர்கள் மட்டும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தது புரியாத புதிராக உள்ளது. இம்மாதிரி சரியான விடை தெரியாத Life Response புதிர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் முறையான விளக்கங்களை அளித்துள்ளார்.

அடுத்தபடியாக Life Response-ஐ விவரமாகப் புரிந்துகொள்ள முயற்சி செய்யபவர்களுக்கு விவரமாகவே பதில் கிடைக்கும். அதாவது இயற்பியலில் விஞ்ஞானி Newton அவர்கள் “action and reaction are equal” என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன்படி பார்த்தால், நாம் என்ன செய்கிறோமோ அதற்கு இணையான ரெஸ்பான்ஸ் கிடைக்கும் என்றாகிறது. ஆற்றில் படகு ஓட்டும்போது எந்தளவிற்குத் துடுப்பை வைத்துக்கொண்டு நாம் தண்ணீரைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறோமோ அந்தளவிற்குப் படகு தண்ணீரில் முன்னேறிப்போகும். அம்மாதிரிதான் “action and reaction are equal” என்று ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் கூறுகிறார். இதே கருத்தை அவர் வேறு வகையாகவும் “one to one correspondence” என்று கூறுகிறார். அதாவது நாம் என்ன செய்கிறோமோ அதுபோல்தான் வாழ்க்கையும் நம்மிடம் திருப்பி நடந்து கொள்ளும். தமிழ்நாட்டில் இதே கருத்தை ‘வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான், தினை விதைத்தவன் தினை

அறுப்பான்’ என்று பழமெழுயாகவே சொல்லி உள்ளனர். நாம் மற்றவர்களிடம் சுயநலமாக நடந்து கொண்டால், மற்றவர்களும் நம்மிடம் அதே சுயநலத்துடன்தான் நடந்து கொள்வார்கள். இந்த உண்மையை விளக்கும் வகையில் ஒரு சிறு கதையுள்ளது. ஒரு கிராமத்துப் பணக்காரர் ஊரில் எவர் வீட்டுத் திருமணத்திற்குக் கூப்பிட்டாலும், அங்கே சென்று தன் கைத்தடியை வைத்துவிட்டு திரும்பி விடுவார். இவர் வீட்டுத் திருமணத்திற்கு ஊராரை அழைத்தபோது, ஊராரும் வந்து நிறைய கைத்தடிகளை வைத்துச் சென்றார்களாம். என்ன இது ஒரே கைத்தடியாக உள்ளது என்று அவர் அதிர்ச்சியில் வினவியபோது நீங்கள் மற்றவர்களுக்குச் செய்ததைத்தான் மற்றவர்கள் உங்களுக்குச் செய்துள்ளனர் என்று அங்கிருந்தவர்கள் பதிலளித்தனர். ஆபத்துக் காலத்தில் உதவியைக் கேட்டு வருபவர்களுக்குச் சுயநலமாக ஈவு இரக்கமின்றி உதவி செய்ய மறுப்பவர்கள் உள்ளனர். அதே ஆபத்து இவர்களுக்கு வரும்போது மற்றவர்கள் இவர்களுக்கு உதவி செய்ய மறுப்பதுண்டு.

சுயநலம் மட்டும் என்றில்லை. நாம் எந்தக் குண விசேஷத்தை வெளிப்படுத்துகிறோமோ அதேமாதிரியான குண விசேஷம்-தான் நமக்கு மற்றவர்களிடமிருந்து கிடைக்கும். ஒரு பதவியில் இருக்கும்பொழுது அதிகாரம் செய்து அடுத்தவர்களை எடுத்தெறிந்து பேசி விரட்டி அடித்தார் என்றால் பதவியில் இருக்கும்வரை அந்த அதிகாரம் அவருக்குச் செல்லும். மற்றவர்கள் அடங்கிப் போவார்கள். ஆனால் அவர் பதவியிலிருந்து ஒய்வு பெற்றபின் அதே அதிகாரத்தை ஊர் மக்கள் அவரிடமே திருப்பிக் காட்டி அவர் எப்படித் தங்களை விரட்டி அடித்தாரோ அதே பாணியில் அவரை விரட்டியடிப்பார்கள். கடைக்குச் சென்று ஏதேனும் பொருள் வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டால் எங்கள் கடையில் இல்லை. வேறு கடையில் சென்று கேளுங்கள் என்பார்கள். ஆட்டோ ஸ்டாண்ட்க்குச் சென்று ஆட்டோ வருமா என்று கேட்டால் ஆட்டோ வராது, வேறு வண்டியைப் பாருங்கள் என்பார்கள். வங்கி, போஸ்ட் ஆபீஸ் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றால் தேவையில்லாமல் நம்மை மனிக்கணக்கில் காக்க வைத்தும், விரட்டி அடித்தும்

அனுப்புவார்கள். நாம் கொடுத்த அதே treatment இன்று நமக்குத் திருப்பி வருகிறது என்று புரிந்து கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியேயில்லை. சில சமயங்களில் Life Response என்பது நாம் வெளிப்படுத்தும் குண விசேஷத்திற்கு நேர் எதிர்மாறானதாக இருக்கும். அதாவது நாம் பயந்த சுபாவம் கொண்டவராக இருந்தால், நம்மோடு பழகுபவர்கள் எல்லோரும் நம்மை அதிகாரம் செய்வார்கள். பக்கத்து வீட்டுக்காரர் நம்மைக் கடைக்கு அனுப்பி ஏதேனும் பொருள் வாங்கி வா என்பார். ஸ்கூட்டரில் போகும் பயந்த சுபாவம் உள்ளவர்கள் வேறுயாருடனாவது மோதிவிட்டார் என்றால் அடுத்தவர் மேல்தான் தவறு என்றாலும் இவர் ஏதோ தவறு செய்தமாதிரி இவரைக் குற்றவாளியாக்கித் தகாத வார்த்தைகளால் திட்டி அடிக்கவும் செய்வார்.

குடும்பத்திலும் சரி, வெளி உலகத்திலும் சரி எல்லோருக்கும் நாம் அடங்கிப் போக வேண்டியுள்ளது. அடுத்தவர் எல்லோரும் நம்மை அதிகாரம் செய்வதை வைத்துப் பார்த்தால், ஒருவேளை நாம் எல்லோரையும் அதிகாரம் செய்கிறோமா என்று நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால் உண்மையில் அப்படி இல்லை. நாம் பயந்த சுபாவம் கொண்டவராக உள்ளதால், மற்றவர் எல்லோருக்கும் நம்மை அதிகாரம் செய்யத் தோன்றுகிறது. அம்மாதிரியே அப்பாவியாக விவரம் தெரியாமல் இருப்பவர்களைப் பார்ப்பவர்கள் எல்லாம் ஏமாற்றுவார்கள். அம்மாதிரியே அப்பாவியானவர் அவர் தன் வண்டியை ரிப்பேருக்கு விட்டால், செய்யாததைச் செய்ததாகச் சொல்லி 500 ரூபாய் வாங்க வேண்டிய இடத்தில் 1000 ரூபாய் வாங்கிவிடுவார்கள். 10000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்து 15000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ள உழைப்பை வாங்கி-விடுவார்கள். எல்லா இடங்களிலும் தான் என் ஏமாற்றப்படுகிறேன், ஒருவேளை தான் அப்படிப்பட்டவரோ என்று அவருக்குச் சந்தேகம் வந்தால், தான் விவரம் தெரியாத அப்பாவியாக இருப்பதால்தான் இவ்வாறு அனைவரும் ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அந்த அப்பாவித்தனத்தை விட்டெடாழித்து தானும் உஷாராக மாறும் பொழுது இந்த ஏமாற்று வேலைகள் முடிவுக்கு வருவதைப் பார்க்கலாம். இப்படி வாழ்க்கையில் நேரெதிரானவைகள்

சந்திக்கும் இடங்கள் நிறையவே உள்ளது. கையில் காசில்லாத-வர்கள், வருமானத்திற்கு வழி இல்லாதவர்கள் எல்லோரும் யாராவது ஒரு பணக்காரன்பின் போய்க்கொண்டிருப்பார்கள். தன்னைச் சுற்றி ஏன் இல்லாதவர்கள் நிறையபேர் உள்ளனர் என்று அந்தப் பணக்காரன் சிந்தித்தால், ஒருவேளை தானும் பணம் இல்லாமல் இருப்பதால் தன்னைச் சுற்றி வறியவர்கள் உள்ளனர் என்று நினைக்கத் தோன்றும். ஆனால் உண்மை இதற்கு நேரெதிர் மாறானது. அவரிடமுள்ள செல்வம்தான் வறியவர்களை அவரை நோக்கி வரச் செய்கிறது. அம்மாதிரியே பணிந்துபோகக் கூடிய பெண் தன்னைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு லீடர்ஷிப் கொண்ட ஆண்மகனை வாழ்க்கைத் துணையாகத் தேடுவாள். தன் மனைவியின் பயந்த சுபாவத்தை வைத்துத் தானும் அவ்வாறு இருக்கிறேனோ என்று ஒருவர் நினைத்தால் அது தவறு. அவருக்கு லீடர்ஷிப் இருப்பதால்தான், பயந்து பணியும் ஒரு பெண் அவருக்கு வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தார். அம்மாதிரியே ஒரு மருத்துவரைத் தேடி நோயாளிகளும் ஒரு கிரிமினல் வழக்கறிஞரைத் தேடி குற்றவாளிகளும் வந்தவண்ணம் இருப்பார்கள். நன்றாக பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியரைத் தேடி படிப்பு வராத மாணவர்கள் வருவார்கள். இப்படி எதிர்மாறானவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் விரும்பி நாடுவதைப்போல் ஒரே டைப்பாக உள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் நாடிச் செல்வார்கள்.

(தொடரும்)

ஏஃஜிலைஸ்

ஜீவிய மணி

வாழ்க்கைக்கு எது இன்றியமையாததோ, அதுவே ஆன்மிகத்திற்கு முரண்பாடானது. பழக்கம் அது போன்றது. “பழக்கங்களை எல்லாரும் விட்டு விட்டால் இறைவனைத் தரிசிக்கலாம்” என்று அன்னை கூறுகிறார். “உன் மனத்திலிருந்து நீ வெளிவந்தால் இறைவனைக் காணலாம்” என்று அதே கருத்தை அன்னை வேறு வகையில் தெரிவிக்கின்றார்.

அன்னை இலக்கியம்

மீண்டொடி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

சமர்ப்பணன்

21. மீசை தாத்தா பற்றிய கவலை

தாத்தாவின் கடிதம் வந்த ஒரு மணி நேரத்தில் நானும் ஜமுனாவும் போக ரோடு வீட்டிற்குச் சென்றோம். எல்லோரும் வீட்டில்தான் இருந்தனர். தாத்தாவின் கடிதத்தைப் புருஷன்னா-சிடம் கொடுத்தேன். அவர் கண்ணாடி போட்டிருக்கவில்லை. ‘என்ன கடிதம்?’ என்று கேட்டார்.

‘தாத்தாவின் கடிதம். வெளியூர் போய்விட்டார்’ என்றேன்.

‘இரண்டு நாட்களில் திரும்பி விடுவார். வழக்கமாக நடப்பதுதானே’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘கடிதம் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்’ என்றேன்.

‘அதற்கென்ன? போன் கிடைத்திருக்காது’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘வயதான காலத்தில் எதற்கு ஏஜன்சி எடுத்துக் கொண்டு ஊர், ஊராக அலைய வேண்டும்? ஒரு மூலையில் சாய்ந்து கொண்டு பாரதமும், கீதையும் வாசிக்க வேண்டியதுதானே?’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘நாம்தான் பணத்தாசை பிடித்து அவரை அலைய விடுகிறோம் என்று எல்லோரும் வம்பு பேசுகிறார்கள்’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘தாத்தா ஒரு போதும் கடிதம் எழுதி வைத்து சொத்துப் பத்திரங்களைத் தந்துவிட்டு போன்றில்லையே’ என்றேன்.

அப்போதுதான் கடிதத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தவர்களாக கடிதத்தை மீண்டும் மீண்டும் இருவரும் வாசித்தனர்.

‘பத்திரங்களை உன்னிடம் தந்தாரா?’ என்று கேட்டார் புருஷன்னார்.

‘ஜமுனாவிடம் தந்திருக்கிறார். வாசதேவய்யா மூலம் கொடுத்தனுப்பினார்’ என்றேன்.

‘இனி சொத்து பற்றிய எல்லா முடிவுகளையும் சின்னப் பெண்ணான ஜமுனாதான் எடுத்தாக வேண்டும் போலிருக்கிறது’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘அதைப் பற்றிப் பேச வரவில்லை. தாத்தாவை எங்கே தேடுவது? எப்படிக் கண்டுபிடிப்பது?’ என்று கேட்டேன்.

‘பார்க்கலாம்’ என்று அன்னார்கள் சொன்னார்கள்.

மாடியிலிருந்து இறங்கி வந்த ஜவுளி அன்னி எங்களை வரவேற்றுவிட்டு ‘கையில் என்ன கடிதம்?’ என்று புருஷன்னாரை கேட்டார்.

‘தாத்தா ஓடிப் போய் விட்டார்’ என்றார் மதுவன்னார்.

அப்போது அங்கு வந்த காபி அன்னி ‘யார் யாரோடு ஓடிப் போனார்கள்?’ என்று ஆர்வத்துடன் கேட்டார்.

‘இவள் ஒருத்தி!’ என்றார் ஜவுளி அன்னி.

புருஷன்னார் ‘தாத்தா சொத்துக்களைப் பிரித்துக் கொள்ளச் சொல்லியிருக்கிறார்’ என்றார்.

‘என் அப்பாவிடம் சொல்கிறேன். அவருக்குப் பிரிப்பதில் அதிக அனுபவமுண்டு’ என்றார் காபி அன்னி.

கடிதத்தை உரக்க வாசித்த ஜவுளி அன்னி ‘விரும்பினால் பாகப் பிரிவினை செய்து கொள்ளுங்கள் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்’ என்றார்.

‘தாயும், சேயும் ஒன்று என்றாலும் வாயும், வயிறும் வேறுதானே?’ என்றார் கவர்னசத்தை.

‘கவர்னசத்தை சொல்வது சரிதான். யாருக்கு என்ன சேர வேண்டும் என்று எழுதிவைத்து விட்டுத் தாத்தா ஓடிப் போயிருக்கலாம்’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘இப்போது என்ன செய்வது?’ என்றார் காபி அன்னி.

‘கடைசி மருமகள் என்ன சொல்கிறானோ அதன்படி நடந்து கொள்ளுங்கள். தாத்தா சொல்லியிருக்கிறாரே’ என்றார் கவர்னசத்தை.

அதன்பின் அண்ணார்கள் என்னிடமும், ஜமுனாவிடமும் எதுவும் பேசவில்லை. சில நிமிடங்களில் உள்ளே சென்று-விட்டனர். அரைமணி நேரமாகியும் வெளியே வரவில்லை.

‘தூங்கிவிட்டார்கள்’ என்று ஜவுளி அண்ணி சங்கடத்துடன் சொன்னார்.

அன்றிரவு மதுரை மாமாவிற்குப் போன் செய்து விஷயத்தைச் சொன்னதும் உடனே கிளம்பி வந்துவிட்டார்.

‘மாமாவிற்கு எதற்குச் சிரமம்? அவர் ஏன் அலைய வேண்டும்?’ என்றேன்.

‘பெண் கொடுத்திருக்கிறாரே. அப்படித்தான் அலைவார்’ என்றாள் ஜமுனா.

தாத்தா பற்றி மாமா என்னிடம் மேலோட்டமாகத்தான் விசாரித்தார். ஜமுனாவிடம் தனிமையில் பல கேள்விகள் கேட்டதாக அவள் சொன்னாள்.

மறுநாள் காலை மாமாவும், நானும், ஜமுனாவும் ஆட்டோவில் போக ரோடு வீட்டிற்குப் போய் அண்ணார்களைச் சந்தித்தோம். ஜமுனா ஒரு சிறு பையோடு வந்தாள்.

காபி மாமாவும், ஜவுளி மாமாவும் அங்கு வந்திருந்தனர்.

அண்ணார்கள் இருவரும் என்னுடன் எதுவும் பேசவில்லை. ஜமுனாவுடனும் பேசவில்லை. தாத்தாவைப் பற்றி விசாரித்த மதுரை மாமாவுடன் அளவாக பேசினர்.

ஜவுளி அண்ணி எங்களருகே அமர்ந்து கொண்டு, ‘உன் அண்ணார்கள் தாத்தா போனதை நினைத்து, நினைத்து கவலையில் மூழ்கி விட்டார்கள். பேசும் நிலையில் இல்லை’ என்று மீண்டும் மீண்டும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்.

ஆனால் அண்ணார்கள் காபி மாமாவுடனும், ஜவுளி மாமாவுடனும் நன்றாகத்தான் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

ஜமுனா தன் பையிலிருந்து ஒரு கட்டு பத்திரங்களை எடுத்தாள்.

‘அத்தான், தாத்தா கொடுத்த பத்திரங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நீங்கள்தான் வீட்டுக்குப் பெரியவர். இவை உங்களிடமிருந்தால் நன்றாக இருக்கும்’ என்றாள்.

ஒரு கணம் திகைத்த புருஷன்னார் பத்திரக் கட்டை ஆர்வத்துடன் வாங்கிக் கொண்டார். காகிதக் கட்டின் மேல் முதலாவதாக இருந்த காகிதத்தைப் பார்த்து விட்டு ‘இது என்ன?’ என்றார்.

‘தாத்தா திரும்பி வந்து பத்திரங்கள் எங்கே என்று கேட்டால் நான் பதில் சொல்ல வேண்டுமே. நான் உங்களிடம் கொடுக்கும் பத்திரங்களுக்கான ரசீது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘ரசீதா!’ என்று திகைத்தார் புருஷன்னார்.

‘கொடுக்கும் பத்திரங்களுக்குத்தானே ரசீது கேட்கிறாள். அதிலென்ன தப்பு?’ என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘தப்பில்லைதான்’ என்ற ஜவுளி மாமா ‘இப்படிக் கொடுங்கள்’ என்று எல்லாப் பத்திரங்களையும் வாங்கிக் கொண்டார்.

ஒவ்வொரு பத்திரமாக சரி பார்த்தார். ‘தாராளமாக ரசீதில் கையெழுத்து போடுங்கள் மாப்பிள்ளை’ என்றார் ஜவுளி மாமா. பத்திரங்களை அவர் கையிலிருந்து எடுத்துப் பார்வையிட்டார் காபி மாமா.

‘நீங்களும் ஒரு கையெழுத்துப் போடுங்கள்’ என்றார் காபி அண்ணி.

‘ரசீதுதானே? சொத்தையா மாற்றுகிறோம்?’ என்றார் மதுவண்ணார்.

‘எதற்கும் ஒரு கையெழுத்து போட்டு வையுங்கள்’ என்றார் காபி அண்ணி.

மதுவண்ணாரும் ரசீதில் கையெழுத்துப் போட்டார்.

‘என்னடா பரமா, கண்ணென்றாம் சிவந்திருக்கிறது. சரியாக தூங்கவில்லையா?’ என்று கேட்டார் புருஷன்னார்.

‘ஜமுனா, இவனுக்கு ஒன்றும் புரியாது. தாத்தா சின்னாப் பிள்ளை இல்லை என்று நீயாவது சொல்லிப் புரிய வைக்கக்

கூடாதா? தேவையில்லாமல் கவலைப்படுகிறான்’ என்றார் மதுவன்னார்.

சற்று நேரம் பேசிவிட்டு கிளம்பியபோது அண்ணார்கள் இருவரும் ‘என்னடா இது. இவ்வளவு நேரம் இருந்துவிட்டு சாப்பிடாமல் போவது நன்றாக இல்லை’ என்று கோபித்துக் கொண்டனர்.

சாப்பிட்டு விட்டுக் கிளம்பும்போது மதுரை மாமாவிடம் ‘மாமா, அடுத்த மாதம் தாத்தா சொன்னபடி பாகம் பிரிப்பது பற்றி பேசிவிடலாம். பெரியவரான நீங்களும் வந்திருந்து சுமுகமாக காரியத்தை முடித்துத் தர வேண்டும்’ என்றார் புருஷன்னார்.

மதுரை மாமா மிகவும் மகிழ்ந்து போனார்.

புருஷன்னார் எங்களை காரில் அழைத்து வந்து சூளைமேடு வீட்டில் இறக்கிவிட்டார்.

மதுரைக்குக் கிளம்பும் வரை மாமா ‘அருடைமயான அண்ணார்கள், அற்புதமான அண்ணிகள்’ என்று கூறிக் கொண்டே இருந்தார்.

ஓ...இ

22. பாகப் பிரிவினை

மூன்று நாட்கள் கழித்து மதியம் மதுவன்னாரிடமிருந்து போன் வந்தது. ‘இப்போதே ஜமூனாவை அழைத்துக் கொண்டு வா’ என்றார்.

‘இப்போதேவா?’ என்றேன்.

‘வர முடியாதோ? வேலையில்லாமல்தானே இருக்கிறாய்? வா’ என்றார்.

‘தாத்தாவைப் பற்றிய தகவல் ஏதாவது கிடைத்திருக்குமோ?’ என்று போகும் வழியில் ஜமூனாவிடம் கேட்டேன்.

‘சொத்து பற்றி பேசப் போகிறோம்’ என்றாள் ஜமூனா.

‘எதை வைத்து அப்படிச் சொல்கிறாய்?’ என்று கேட்டேன்.

‘தாத்தா பற்றிய விஷயம் என்றால் இத்தனை அவசரமாக என்னையும் வரச் சொல்லி இருக்க மாட்டார்கள்’ என்றாள் ஜமூனா.

போக ரோடு வீட்டில் யசோதா, அத்தான், ஜவுளி மாமா, காபி மாமா உட்பட எல்லோருமே இருந்தனர்.

‘பல சொத்துகள் இருக்கின்றன. எப்படி பிரிப்பது என்று பேசத்தான் கூப்பிட்டோம். இன்றே முடிவெடுத்து விடலாம்’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘இன்றேவா? தாத்தாவைப் பற்றி விசாரிக்க வந்த மதுரை மாமாவிடம் ‘இந்த மாதம் சொத்து பற்றி பேசப் போகிறோம். நீங்களும் கலந்து கொண்டால் நன்றாக இருக்கும்’ என்று புருஷன்னார் சொன்னாரே. மதுரைக்குத் தகவல் தந்து அவர் எப்படி இன்றே வர முடியும்?’ என்றேன்.

‘மரியாதை நிமித்தம் சொன்ன வார்த்தைகள். அதற்கெல்லாமா நீ முக்கியத்துவம் தருகிறாய்?’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘பரமன் சொல்வது சரிதான். மதுரை மாமா வந்து விடட்டுமே’ என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘அடுத்தவருக்கு யோசனை சொல்கிறோம் என்றால் நமக்கு அனுபவம் இருக்க வேண்டும். அவர் சாதாரண பள்ளிக்கூட வாத்தியார். பரம்பரை சொத்தும் இல்லை. சொந்தமாக சொத்து சேர்க்கவும் இல்லை. உலகத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதவரை எதற்குத் தொந்தரவு செய்ய வேண்டும்?’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘என்ன இப்படிச் சொல்லிவிட்டார்கள்! அவர் பூகோள வாத்தியார். உலகத்தையும், நிலத்தையும் பற்றி அவருக்குத் தெரியாதது ஏதாவது இருக்க முடியுமா!’ என்றார் காபி மாமா.

என்னைத் தவிர எல்லா ஆண்களும் சிரித்தனர். இறுக்கமான முகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்த அத்தான் புன்னகை செய்தார்.

ஜவுளி மாமா, ‘இந்தக் குடும்பத்திற்குத் தலைவர் மீசை தாத்தா. அவர் இங்கே இல்லை என்றாலும் அவர் வார்த்தை நம்மோடு இருக்கிறது. அந்த வார்த்தைப்படி நாமெல்லோரும் சுமுகமாகப் பேசி ஒரு நல்ல முடிவிற்கு வர வேண்டும்’ என்றார்.

காபி மாமா சொத்து பட்டியல் பிரதியை ஆளுக்கொன்றாகத் தந்தார்.

‘மூன்று ஆண் வாரிசுகள், ஒரு பெண் வாரிசு. தேவையான அளவிற்குச் சீர்வரிசை தந்து, பெண்ணிற்கு நல்ல வாழ்க்கை அமைத்துத் தருவது குடும்பக் கடமை. அதை இந்தக் குடும்பம் ஒரு குறையுமில்லாமல் செய்து விட்டது. அதை மகாதேவன் தம்பியும் ஓப்புக் கொள்வார். ஆண் வாரிசுகள் விருப்பப்பட்டு ஏதாவது பெண் வாரிசுக்குச் செய்யலாம்’ என்றார் காபி மாமா.

அத்தான் எழுந்தார். ‘கிளம்பலாமா யசோதா?’ என்றார்.

‘என்ன ஆயிற்று? என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘ஆரம்பமே சரியில்லை. பெண்ணுக்குச் சொத்தில் சம உரிமை உண்டு. ஆனால் காபி பெரியப்பா ஏதோ பிச்சை போடலாம் என்கிறார். நாம் பேசினால் மனஸ்தாபம் வரும். வக்கீல் மூலம் பேசிக் கொள்ளலாம்’ என்றார்.

‘உட்காருங்கள் மாப்பிள்ளை. சொத்து பற்றிப் பேசும் போது ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு கருத்து இருக்கும். எல்லோருடைய அபிப்பிராயத்தையும் எல்லோரும் கேட்போம். அப்புறமாக முடிவெடுப்போம்’ என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘சரி அக்கா. உங்கள் முகத்திற்காக பொறுத்துக் கொள்கிறேன்’ என்று கூறி விட்டு அமர்ந்தார் அத்தான்.

ஜவுளி அண்ணியின் மலர்ந்த முகமும், இனிய பேச்சும் எப்பேர்ப்பட்ட கோபக்காரரையும் நிதானப்படுத்தவல்லவை.

‘தம்பி, நமக்கென்று ஒரு பண்பாடு, கலாச்சாரம் இருக்கிறது. அதை விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது. அன்பைப் பெண்ணுக்கும், ஆஸ்தியை ஆணுக்கும் தருவதுதான் நம் பாரம்பரியம். என்ன சொல்கிறீர்கள்?’ என்று அத்தானைப் பார்த்துக் கேட்டார் காபி மாமா.

‘எல்லோரும் பேசிய பின் முடிவெடுப்போம் என்று அக்கா சொன்னார். நான் கடைசியாகப் பேசுகிறேனே’ என்றார் அத்தான்.

‘நடுநடுவே மற்றவர்களை ஒட்டியும், வெட்டியும் பேசலாம். தப்பில்லை’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘அப்படியானால் நான் வெட்டியே பேசி விடுகிறேன். நம் பாரம்பரியத்திலே பெண் நன்றாக இருப்பதற்காக முழுச் சொத்தையும் தந்த எத்தனையோ பெரிய குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. எனக்கு அவ்வளவு பேராசை இல்லை. எது சரியோ அதைச் செய்யுங்கள். நியாயத்திற்கு கட்டுப்படுவேன்’ என்றார் அத்தான்.

‘நாங்களும் நியாயத்திற்குக் கட்டுப்படுவர்கள்தான் தம்பி’ என்றார் காபி மாமா.

‘நியாயமென்றால் அது சட்டப்படியான நியாயமாக இருக்க வேண்டும். பெண்ணுக்குச் சொத்தில் சம உரிமை உண்டு என்று சட்டம் சொல்கிறது’ என்றார் அத்தான்.

‘தம்பி, நீங்கள் சொல்வது சரிதான். ஆனால் ஆயிரம் வருஷ பாரம்பரியம் என்று ஒன்று இருக்கிறதே’ என்றார் காபி மாமா.

‘உங்களுக்கும் சொத்து இருக்கிறது. காபி அக்காவைத் தவிர ஒரே ஒரு ஆண் வாரிசுதான். பாரம்பரியப்படி எல்லாமே அவருக்குத்தானா! நீங்கள் உங்கள் பெண்ணுக்கும், மாப்பிள்ளை மதுகுதனனுக்கும் எதுவும் கொடுக்கப் போவதில்லையா?’ என்று கேட்டார் அத்தான்.

காபி மாமா தன் மகளையும், மாப்பிள்ளையையும் ஒரு முறை பார்த்தார். பிரச்சனை திசை திரும்புவதைத் தவிர்க்க விரும்பினார் என்று தோன்றியது. உதவி கேட்கும் பாவனையில் ஜவுளி மாமாவைப் பார்த்தார்.

‘தம்பி, சுற்றி வளைத்துப் பேசுவானேன்? சொத்து பட்டியல் உங்கள் கையில் இருக்கிறது. என்ன எதிர்பார்க்கிறீர்கள் என்று சொல்லி விடுங்கள்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘குடும்பம், வேலை, வீடு மனிதனுக்கு முக்கியம். முதல் இரண்டும் எனக்கு திருப்தியாக அமைந்துவிட்டது. அருமையான மனைவியை இந்தக் குடும்பம் எனக்கு தந்திருக்கிறது. இப்போதிருக்கும் வேலையை தாத்தாதான் வாங்கித் தந்தார். அதையெல்லாம் நான் மறக்க மாட்டேன். அதே போல அருமையான ஒரு வீட்டையும் இந்தக் குடும்பம் எனக்கு

தந்துவிட்டால் போதும். வேறெதுவும் வேண்டாம். நான் பேராசைக்காரன்ல்ல’ என்றார் அத்தான்.

‘மூன்று பங்களாக்கள்தானே இருக்கின்றன? மூன்று பிள்ளைகள் இருக்கிறார்களே’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘நானும் பல விஷயங்களைப் பார்க்கிறவன்தான். கேள்விப்படுகிறவன்தான். பட்டியல் நீளமாகத்தான் இருக்கிறது. அதிலிருப்பதைத்தானே என்னால் பார்க்க முடியும்? விடுபட்டதை என்னால் பார்க்க முடியாதே’ என்றார் அத்தான்.

புருஷன்னா கோபத்துடன் ‘பலவற்றை மறைத்து விட்டோம் என்கிறீர்களா?’ என்று கேட்டார்.

பதிலுக்கு அத்தான் கோபத்துடன் இரைந்தார். ‘சத்தியசீலர்களா நீங்கள்? யசோதாவைக் கல்யாணம் பண்ண நான் விரும்பிய போது உங்கள் சித்தப்பா குடிகாரர், பெண் பித்தர், குதாடி, சொந்த வீட்டில் திருடுபவர் என்பதையெல்லாம் மறைத்தீர்களா இல்லையா? ஒரு தடவை தப்பு செய்த நீங்கள் அடுத்த தடவை செய்ய மாட்டார்கள் என்று எப்படி நம்புவது?’

‘என்ன மாப்பிள்ளை இது? எப்போதோ நடந்த விஷயம். என்ன இருந்தாலும் இவர் சித்தப்பா வயதில் பெரியவர். பெரிய மனம் வைத்து வழக்கை திருப்பி வாங்கிக் கொண்டதால்தான் நாம் சொத்தைப் பற்றியே பேச முடிகிறது. அவரைப் பற்றி இப்படிப் பேசலாமா?’ என்று தணிவான குரலில் ஜவுளி அண்ணி சொன்னார்.

நிதானமடைந்த அத்தான், ‘தப்புதான் அக்கா. நான் அப்படி பேசியிருக்கக் கூடாது. எல்லோரும் மன்னித்துவிடுங்கள்’ என்றார்.

‘மூன்று வீடுகள்தான் இருக்கின்றன. மூன்று பிள்ளைகளுக்கு ஆளுக்கொன்று வேண்டும். அது நியாயம்தானே?’ என்று கேட்டார் காபிமாமா.

‘நான் என்ன நினைக்கிறேன் என்றால்...’ என்று காபி அண்ணி ஆரம்பித்ததும் ‘நீ சும்மா இருடி. ஆண்கள் பேசட்டும்’ என்று அவரை அடக்கினார் ஜவுளி அண்ணி.

‘நீங்களும் பேச மாட்டார்கள். என்னையும் பேச விடமாட்டார்கள்’ என்று நொடித்துக் கொண்டார் காபி அண்ணி.

எனக்குச் சொத்துப் பேச்சு சலிப்புத் தட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. எவருக்கு எது வேண்டுமோ அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதானே! குடும்பத்தில் அடுத்தவரிடம் கேட்க வேண்டுமா என்ன! காலையில் ஜமுனா பூரியும், உருளைக்கிழங்கு மசாலும் செய்திருந்தான். வழக்கமாக சாப்பிடுவதைப் போல இரண்டு மடங்கு சாப்பிட்டிருந்தேன். தூக்கம் கண்களை சுழற்றியது. ஜமுனாவைப் பார்த்தேன். என்னைப் பார்த்து ஆழகாக புன்னகைத்தான். அவள் என்னருகே உட்கார்ந்திருந்தால் அவள் மடியிலேயே தூங்கியிருப்பேன்.

‘சொத்தாக இருந்தால்தானே சிக்கல்? எல்லாவற்றையும் விற்றுவிடலாம். வரும் பணத்தை சமமாகப் பிரித்துக் கொண்டு விடலாம்’ என்றார் அத்தான்.

‘விற்றால் திரும்ப வாங்க முடியுமா? வாழையடி வாழையாக வாழ வேண்டிய குடும்பம் சொத்து வாங்குவதைப் பற்றித்தான் பேசும். வேறு மாதிரியான குடும்பங்களில்தான் விற்பது, அடகுவைப்பது போன்றவை நடக்கும்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘நான் பெரிய வீட்டில் இருக்கிறேன். வசதியாக இருக்கிறேன். ஆனால் அது வாடகை வீடுதான். சொந்த வீட்டில் இருக்க ஆசைப்படுவது தப்பா? என்ன உங்கள் சொந்த பிள்ளையைப் போல நினைத்து பேசங்கள்’ என்றார் அத்தான்.

‘போல என்ன போல! நீங்கள் என் பிள்ளையேதான்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘அப்படியானால் அதற்கேற்ற நியாயத்தைச் செய்யுங்கள்’ என்றார் அத்தான்.

பேச்சில் ஆர்வமிழுந்து நான் ஜமுனாவையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அதைக் கவனித்த காபி அண்ணி ஜமுனா-விடம் ரகசியமாக ஏதோ கூற, ஜமுனாவின் முகத்தில் சிரிப்பும், சங்கடமும் உண்டாயின. பேச்சை கவனிக்கச் சொல்லி என்னை ஜாடையில் அதடினாள்.

பேச்சைக் கவனிக்க முயன்றேன். தூக்கம் வந்துவிட்டது. கல்லூரியில் பல வகுப்புகளில் உட்கார்ந்து கொண்டே பிறர் அறியாதபடி தூங்குவதில் எனக்கு நல்ல பயிற்சி உண்டென்பதால் இங்கும் என்னால் தூங்க முடிந்தது.

நல்ல தூக்கம்தான். இருந்தாலும் நடுநடுவே உரத்த குரல்கள் என்னை எழுப்பிவிட்டு. மீண்டும் தூங்க வைத்துக் கொண்டிருந்தன.

எல்லோரும் சிரிக்கும் சத்தம் கேட்டு திடுக்கிட்டு விழித்தேன். மாலையாகி இருட்டத் தொடங்கி இருந்தது. இவ்வளவு நேரமாகவா பேசியிருக்கிறார்கள்!

அண்ணார்களும், மாமனார்களும், அத்தானும் சுமுகமாக சிரித்துக் கொண்டிருப்பதை பார்க்கத் திருப்தியாக இருந்தது. எல்லாம் நல்லபடியாக முடிந்து விட்டது போல தெரிந்தது. மதுவன்னார் மட்டுமே சற்று சுருங்கிய முகத்துடன் இருந்தார்.

‘யசோதாவின் வீட்டுக்காரர் வீடுதான் வேண்டும். தரவில்லை என்றால் கோர்ட்டுக்கு போவேன் என்று தெளிவாகச் சொல்கிறார். ஒரு தடவை இந்தக் குடும்பம் கோர்ட்டுக்கு போனதே போதும். அவருக்கு நுங்கம்பாக்கம் வீட்டைத் தந்துவிடலாம். அதற்கு மேல் வேறொன்றிலும் அவருக்கு பங்கு தர வேண்டியதில்லை. அண்ணாமலைபூரம் வீட்டை விற்று வரும் பணத்தையும், மற்றவற்றையும் மூன்று பிள்ளைகளும் பிரித்துக் கொள்ளலாம். போக் ரோடு வீட்டில் மாடிகள் கட்டி அதில் சின்ன மாப்பிளைகள் இருந்து கொள்ளலாம். நானும், காபியும் கலந்து பேசியதில் இதுதான் சரி வரும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த முடிவு உங்களுக்கு திருப்திதானே?’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘பெரியவர்கள் சொன்னால் நான் மறுத்தா பேசுப் போகிறேன்?’ என்றார் அத்தான்.

‘இதுவும் நல்ல யோசனையாகத்தான் இருக்கிறது. அண்ணார்கள் பக்கத்திலேயே இருக்கலாம்’ என்று எனக்குத் தோன்றியது.

அப்போது டை கோப்பைகளை ஒரு தட்டில் கொண்டு வந்து வைத்த கவர்னச்சை குறுக்கிட்டுப் பேசினார். ‘நான் ஒன்று சொல்ல நினைக்கிறேன்’

‘பெண்கள் பேச வேண்டியதில்லை என்று அக்கா சொன்னாரே’ என்றார் காபி அண்ணி.

‘அது உனக்கு, எனக்கில்லை’ என்று முறைப்பாக சொன்னார் கவர்னச்சைத்தை. ‘தாத்தா கட்டிய வீட்டை விற்பது பற்றிய பேச்சே எடுக்கக் கூடாது. புருஷோத்தமனுக்கு இந்த போக் ரோடு வீட்டையும், மதுகுதனனுக்கு அண்ணாமலைபூர் வீட்டையும் தந்துவிடுங்கள். அண்ணிகள் பெரிய குடும்பத்துப் பெண்கள். பெரிய வீடுகளில் வாழ்ந்து பழகியவர்கள்’ என்றார்.

‘நான் ஒன்று மில்லாத குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன் எனகிறீர்களா?’ என்றார் அத்தான்.

‘எங்கள் வீட்டு மாப்பிளையை அப்படிச் சொல்வேனா தம்பி? எவ்வளவு பெரிய கம்பெனியில் எவ்வளவு பெரிய அதிகாரி நீங்கள்! உங்களுக்குத்தான் நுங்கம்பாக்கம் வீடு’ என்றார் கவர்னச்சைத்தை.

‘சரி, சரி’ என்றார் அத்தான்.

‘இந்தப் பிள்ளை பரமன் என்ன செய்வான்?’ என்று கவலையோடு கேட்டார் ஜவுளி அண்ணி.

‘ஜமுனா என்னைப் போலவே சாதாரண குடும்பத்தில் பிறந்தவள். விட்டுக் கொடுத்து வாழத் தெரிந்தவள். பொது நன்மைக்காக எதுவும் செய்வாள்...’ என்றார் கவர்னச்சைத்தை.

ஜமுனாவைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார். சமாதானமாகிவிட்டார் என்று தோன்றியது.

‘...சின்ன வீட்டில் இருக்க சங்கடப்படவே மாட்டாள். அதனால் சூளைமேடு வீட்டை பரமனுக்குத் தந்து விடலாம். மற்ற வீடுகளோடு ஒப்பிட்டால் அதன் விலை குறைவு. அதனால் கம்பெனியையும், கனப்பாக்கம் நிலத்தையும் பரமனுக்குத் தந்து விடலாம். எதையும் நியாயமாக செய்ய வேண்டும்’ என்றார் கவர்னச்சைத்தை.

ஜவுளி அண்ணி ‘மயான நிலமா! என்று சற்று அதிர்ச்சியுடன் கேட்டார். .

‘போக் ரோடு கூடத்தான் ஒரு காலத்தில் காடாக இருந்தது. முப்பது, நாற்பது வருஷத்தில் கனப்பாக்கம் நிலமும் அதே

போல ஆகிவிடும். இரண்டு கிரவண்டுக்குப் பதில் பத்து ஏக்கர் தருகிறோமே. நம் பரமன் என்பதால்தானே அள்ளி, அள்ளி கொடுக்கச் சொல்கிறேன்? என்றார் கவர்னர்க்கத்தை.

ஜவுளி மாமாவும், காபி மாமாவும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

‘தம்பி, நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?’ என்று அத்தானை கேட்டார் காபி மாமா.

‘நுங்கம்பாக்கம் வீட்டை எனக்கு தரப் போகிறீர்கள். அதற்கு மேல் வேறெதையும் கேட்பதோ, வேறெதைப் பற்றியும் கருத்து சொல்வதோ தவறாகி விடும். என்ன இருந்தாலும் நான் சம்பந்தக்காரர்ன் பாருங்கள்’ என்றார் அத்தான்.

‘வாஸ்தவமான பேச்சு’ என்ற காபி மாமா அண்ணார்களைப் பார்த்தார்.

மதுவன்னாரின் முகத்தில் பதற்றம் தெரிந்தது. ‘சொத்தி-விருந்து விலகி நின்று பேசுவதால் கவர்னர்க்கதையால் நிதானமாக, சரியாக யோசிக்க முடிகிறது’ என்றார்.

புருஷன்னார் எதுவும் சொல்லவில்லை.

ஜவுளி அண்ணிதான் பதற்றத்துடன் அண்ணார்களை மாறி மாறி பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

‘ஜவுளி, இப்படி கொஞ்சம் வாரும்’ என்று கூறி காபி மாமா, ஜவுளி மாமாவை உள்ளறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

சற்று நேரம் கழித்து கூடத்திற்குத் திரும்பினர். ‘தாத்தா கம்பெனிதான் எல்லாச் சொத்துகளுக்கும் ஊற்றுமுகம். அதை வைத்து இன்னமும் எத்தனை பங்களாக்களும் வாங்கலாம்! பத்து ஏக்கர் நிலம். கம்பெனி, வீடு எல்லாவற்றையும் தராசில் வைத்து, மறுபக்கம் மற்ற எல்லா சொத்துக்களை வைத்தாலும் பரமார்த்தனின் தட்டுதான் தாழ்ந்திருக்கும். நுங்கம்பாக்கம் வீடு பெண் வாரிசு யசோதாவிற்கு. கணப்பாக்க நிலம், சூளைமேடு வீடு, கம்பெனி அத்தனையும் கடைசி ஆண் வாரிசு பரமார்த்தனுக்கு. இந்தப் பழைய போக் ரோடு முதல் ஆண்வாரிசு புருஷோத்தமனுக்கு. அண்ணாமலைபுரம் வீடு நடுவாரிசு மதுகுதனனுக்கு. பரமார்த்தனுக்கு பல சொத்துகள்

கொடுப்பதால், மீதி இருக்கும் சில்லறைகளையும், லொட்டு, லொக்குகளையும் இரண்டு மூத்த ஆண் வாரிசுகளும் சமமாகப் பிரித்துக் கொள்ள வேண்டியது. இது நியாயமான முடிவு என்று நினைக்கிறோம்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘பரமன் கல்யாணத்திற்கு கொஞ்சம்தானே செலவு செய்தோம்? நம் கல்யாணங்களுக்கு லட்சக்கணக்கில் ஆயிற்றே! அதற்கு ஈடு செய்ய வேண்டுமே’ என்றார் ஜவுளி அண்ணி.

‘நீ பேசாமலிரு அம்மா. அதெல்லாம் பெரியவர் எடுத்த முடிவு. அதை கணக்கில் எடுப்பது தாத்தாவையே கேள்வி கேட்பது போல. அது தப்பு’ என்ற காபி மாமா புருஷன்னாரைப் பார்த்து ‘உங்களுக்கு சம்மதமா?’ என்றார்.

மதுவன்னார் ‘சம்மதம்’ என்றார்.

‘வயதுபடி உங்கள் முறை அடுத்து வரும். முதலில் மூத்தவர் சொல்லட்டும்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

‘எனக்கும், என் மனைவிக்கும் சம்மதம்’ என்றார் புருஷன்னார்.

‘இப்போது நீங்கள் சொல்லுங்கள்’ என்றார் காபி மாமா.

‘எனக்கும், என் மனைவிக்கும் சம்மதம்’ என்றார் மதுவன்னார்.

‘தம்பி, இப்போது உங்கள் முறை’ என்று அத்தானைப் பார்த்து சொன்னார் ஜவுளி மாமா.

‘எனக்கும், என் மனைவிக்கும் சம்மதம்’ என்றார் அத்தான்.

‘என்ன சின்ன மாப்பிள்ளை, நாங்கள் வெளியாட்கள். தராசு முள் மாதிரி நடுநிலையில் நின்று எடுத்த முடிவில் உங்களுக்குச் சம்மதம்தானே? நீங்கள் வாய்விட்டுச் சொன்னால்தான் விஷயம் முடிவிற்கு வரும்’ என்றார்.

நான் ஜமூனாவைப் பார்த்தேன். புன்னகைத்தான். ‘பேசுங்கள்’ என்று ஜாடை காட்டினாள்.

சொத்து விவகாரம், பேச்சு, சச்சரவு எதுவும் எனக்கு புரியவில்லை. தூங்கி எழுந்ததில் மனம் உற்சாகமாக இருந்தது.

‘எனக்கு எல்லாவற்றிலும் சம்மதம்’ என்றேன். என்கருத்தையும் கேட்கிறார்கள் என்பதே பெரிய சந்தோஷத்தைத் தந்தது.

‘என்னம்மா ஜமுனா, உனக்கு சம்மதம்தானே?’ என்று கேட்டார் ஜவுளி மாமா.

ஜவுளி அண்ணி ஜமுனாவின் கையைப் பற்றினார். கண்களால் ஜாடை காட்டினார். ஜமுனா கையை விடுவித்துக் கொண்டாள்.

‘அவர் சொல்வதுதானே பெரியப்பா என் வார்த்தையும்கூட?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எல்லாம் நல்லபடியாக முடிந்தது. இப்போது பேசியதை பத்திரத்தில் எழுதி நாளை கையெழுத்து போட்டுவிடலாம். இனி வேறு பேச்சு பேச வேண்டியதில்லை’ என்றார் காபி மாமா அவசரமாக.

‘நாளை எதற்கு மாமா? இப்போதே எழுதி விடுங்கள். நான் கையெழுத்து போடுகிறேன். அப்பா, அம்மா முகங்கள் எனக்கு நினைவில்லை. என் மூத்தவர்கள்தான் என் அப்பா, அம்மா எல்லாம். குறிப்பாகச் சொல்வதென்றால் ஜவுளி அண்ணிதான் என் அம்மா. எல்லோரும் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறோம் பாருங்கள். குடும்பம் என்றால் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் முகங்களில் சந்தோஷம் வருவதற்காக எத்தனை கையெழுத்து வேண்டுமானாலும் நான் போடுவேன்’ என்றேன்.

‘அதெல்லாம் நிதானமாக வக்கீல் வைத்து எழுத வேண்டிய விஷயம். நாளைதான் செய்ய முடியும்’ என்றார் ஜவுளி மாமா.

ஜவுளி அண்ணியின் கண்களில் நீர் வழிய ஆரம்பித்தது. புருஷன்னாரைப் பார்த்து ‘என்னங்க, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள்’ என்று ஆரம்பித்தார்.

‘எல்லாம் சுமுகமாக முடிந்துவிட்டது. இனியென்ன பேசப் போகிறாய்? எல்லோரும் வெளியே போய் சேர்ந்து சாப்பிட்டு வரலாம்’ என்றார் புருஷன்னார்.

குடும்பத்தினர் சேர்ந்து சாப்பிட்டு எத்தனை நாளாகி விட்டது! ஜவுளி அண்ணியைத் தவிர எல்லோரும் உற்சாகமாக

இருந்தோம். அவர் சரியாகவே சாப்பிடவில்லை. அவரை நினைத்து எனக்குக் கவலையாக இருந்தது. மதுவன்னார் தான் தருகிறேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்தபோதும் உணவு விடுதி பில்லை ஜமுனாதான் தந்தாள். இவனிடம் ஏது இவ்வளவு பணம்? வீட்டிற்குப் போனதும் கேட்க வேண்டும்.

அன்று இரவு சூளைமேடு வீட்டிற்குத் திரும்பும்போது மணி பதினொன்றாகிவிட்டது. புறப்படும்முன் புருஷன்னார் கம்பெனி சாவிகளை என் கையில் கொடுத்தார். அக்கா ‘பார்த்து பத்திரமாக இருந்து கொள்ளடா’ என்று என் கையைப் பற்றிக் கொண்டு கூறினாள். பின் என்ன தோன்றியதோ என் நெற்றியில் முத்தமிட்டாள். அக்கா இதுவரை என்னிடம் இத்தனை பிரியத்துடன் இருந்ததே இல்லை.

மனம் நிறைவாக இருந்தது. பாகப்பிரிவினை, சொத்து பிரச்சனை என்று உலகில் எல்லோரும் பணத்திற்காக ஏனிப்படி சண்டைப் போட்டுக் கொள்கிறார்கள்?

என் அண்ணார்களையும், அக்காவையும் நினைத்து பெருமையாக இருந்தது. எந்தச் சிக்கலும் இல்லாமல் சுமுகமாக பாகப் பிரிவினை செய்து கொடுத்த ஜவுளி மாமாவையும், காபி மாமாவையும் நன்றியோடு நினைத்துக் கொண்டேன். அண்ணிகளையும்தான்.

ஸ்கட்டரில் திரும்பும் வழியில் மழை பலமாக தூற ஆரம்பித்தது.

‘கவர்னசுத்தை சமாதானமாகி விட்டார் போலிருக்கிறதே’ என்றேன்.

‘எல்லோரையும்விட கவர்னசுத்தைதான் அதிக சந்தோஷமாக இருந்தார்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எனப்படி?’ என்றேன்.

‘என்னைப் பழி வாங்கி விட்டதாக நினைக்கிறார். வேறென்ன?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எப்படி பழி வாங்கினார்?’ என்று புரியாமல் கேட்டேன்.

‘பஸ் வருகிறது. ரோடைப் பார்த்து வண்டியை ஒட்டுங்கள்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் எப்படிப் பேசினேன்?’ என்று கேட்டேன்.

‘பிரமாதம். உங்களைத் தவிர வேறு எவராலும் இப்படிப் பேச முடியாது’ என்றாள் ஜமுனா.

ஜமுனா பாராட்டியது சந்தோஷமாக இருந்தாலும் கொஞ்சம் சந்தேகமும் வந்தது.

‘நீ கேவி செய்வது போலிருக்கிறதே’ என்றேன்.

‘இல்லையே’ என்றாள் ஜமுனா.

‘ஆகக் கடைசியில் எல்லோருக்கும் சந்தோஷம். உனக்கும் சந்தோஷம்தானே?’ என்று கேட்டேன்.

‘உங்கள் சந்தோஷமான முகத்தைப் பார்த்தபின் எனக்கு சந்தோஷம் வராமலிருக்குமா?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நமக்குக் கிடைத்த பங்கைப் பற்றி உனக்கு சந்தோஷமா என்று கேட்கிறேன்’ என்றேன்.

‘ஒட்டையாகி ஒழுகும் ஒட்டு வீட்டிலிருந்து கொண்டு தற்காலிக வேலைப் பார்க்கும் வாத்தியார் வீட்டுப் பெண்ணுக்கு வந்த பேரதிர்ஷ்டம் இது! அப்படித்தான் எடுத்துக் கொள்கிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அப்போது நன்றாக இருந்தாய். இப்போது கவலையாக இருப்பது போலத் தெரிகிறதே’ என்றேன்.

‘கவலையாகத்தான் இருக்கிறது. துணி ஊறப் போட்டிருந்தேன். துவைத்து காயப் போட வேண்டும். காய வைத்திருந்த மிளகாயெல்லாம் நனைந்திருக்கும்’ என்றாள் ஜமுனா.

ஓ...இ

23. பிரிவினைக்குப் பின்

வீடு திரும்பி உடை மாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒடுகளின் இடைவெளி வழியே கசிந்த மழைநீரின் துளியொன்று ஜமுனாவின் நெற்றியில் விழுந்து மெல்ல உருண்டது.

‘உமா தேவியை விட அழகாக இருக்கிறாய்’ என்றேன்.

சேலை மாற்றிக் கொண்டிருந்த ஜமுனா நிமிர்ந்து பார்த்தாள். ‘இதுவரை சொன்னதே இல்லையே! யாரவள்?’ என்றாள்.

‘சிவபெருமான் சம்சாரம்’ என்றேன்.

‘ஓ அவளா!’ என்றாள் ஜமுனா.

‘காளிதாஸ் எழுதிய குமாரசம்பவத்தில் ஓரு காட்சி. கடுமையான தவம் பூண்டிருக்கிறாள் தேவி உமை. அவளது தவ வெப்பத்தினால் உலகமே கோடைக்கால அனலில் வாடுகிறது. பொறுக்க முடியாத வெப்பத்தால் அவள் உடலில் வியர்வை அரும்பும்போது உலகில் மழைக்காலம் வருகிறது. அவளது நீண்ட கண்களின் இமைகளில் தங்கிய வைரம் போல பிரகாசிக்கும் நீர்த்துளிகள் உருண்டு, அழகிய உடலெங்கும் சிதறி விழுகின்றன. அப்படித்தானே உலகம் சுபிட்சம் பெறுகிறது?’ என்றேன்.

முந்தானையை நன்றாக இழுத்துவிட்டுக் கொண்ட ஜமுனா ‘இத்தனை நாள் மனுஷப் பெண்களைப் பற்றித்தான் வாய்க்கு வந்தபடி வருணானை வரும். எவரையும் விட்டு வைத்ததில்லை. இப்போது சாமியைப் பற்றி! ரொம்ப தப்பு’ என்றாள்.

‘அது மகாகவி காளிதாஸ் வருணானை. என்னுடையதில்லை’ என்றேன்.

‘அவர் மகாஞானி. எதுவும் சொல்லலாம். பெரியவர்கள் பெயரை சொல்லிக் கொண்டு நீங்கள் அதிகப்பிரசங்கம் பண்ண வேண்டாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘இதையெல்லாம் நீ வாசித்திருந்தால் இலக்கியத்தின் பெருமை புரியும்’ என்றேன் வருத்தத்துடன்.

சிறிது நேரம் மௌனமாக இருந்த ஜமுனா ‘காளிதாஸ் ஆயிரத்திற்கும் மேலே உவமைகள் பயன்படுத்தி இருக்கிறார். புரிவதற்குச் சிரமமான எந்தக் கருத்தையும், தத்துவத்தையும் உவமை, உவமேயம் மூலம் விளக்குவது வேத காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இங்கே இருக்கும் வழக்கம். வெள்ளைக்காரர்கள்தான் உவமை என்றால் கேவியாக சிரிப்பார்கள். ஓரே உவமை பயன்படுத்துபவரின் திறமை, சூழ்நிலை பொறுத்து விதவிதமாக

அர்த்தம் தரும் என்பதற்கு இப்போது நீங்கள் சொன்ன உவமையே உதாரணம். இந்த உவமையைப் போலவே கம்பரும், அஸ்வகோஷரும் உவமைகளைப் பயன்படுத்தி இருக்கிறார்கள். உங்களுக்கு தெரிந்திருக்குமே?’ என்றாள்.

‘தெரியாதே’ என்றேன் தவிப்புடன்.

‘கம்ப ராமாயணம் அயோத்தியா காண்டத்தில் கம்பரும், புத்த சரிதம் எட்டாவது காண்டத்தில் அஸ்வகோஷரும் இதே போல பாடியிருக்கிறார்கள்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘இதெல்லாம் பெண்ணான உனக்கெப்படித் தெரியும்?’ என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

‘பெண் என்றால் எதுவும் தெரிந்திருக்கக் கூடாதா? என் அப்பா நேர்மையான பள்ளிக்கூட வாத்தியார். தங்கமும், வெள்ளியும் சீதனமாகத் தர முடியவில்லை. ஆனால். குணத்தையும், அறிவையும் எவ்வளவு எடுத்தாலும் குறையாத அளவிற்கு கொடுத்திருக்கிறார்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘பிறந்த வீட்டைப் பற்றி உனக்கு ரொம்ப பெருமைதான். அதில் உண்மையும் இருக்கிறது. கவர்னசத்தை சொல்லியதை நினைத்து கவலைப்படாதே’ என்றேன்.

‘அவர் என்னை ஒன்றுமில்லாதவன் என்று சொன்னபோது உங்கள் அண்ணார்களும், அண்ணிகளும் கேட்டுக் கொண்டுதானே இருந்தார்கள்?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘என்னைப் போல நீயும் பேசாமல்தானே இருந்தாய்?’ என்றேன்.

‘பேச எனக்கென்ன பயம்? உங்கள் மனம் புண்படக்கூடாது என்றுதான் பேசாதிருந்தேன். உங்களை மற்றவர்கள் அவமதிக்கிறார்கள். அதை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ளலாம். நான் உங்கள் மனைவி. உங்களை அவமதிப்பவர்களை என்னால் ஏற்க முடியாது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அவமரியாதையா! இல்லாத ஒன்றை இருப்பதாக நினைக்கிறாய்!’ என்றேன்.

‘ஜவுளி அண்ணி தவிர வேறு எவருக்கும் உங்கள் மீது உண்மையான பிரியமில்லை. நீங்களோ இல்லாத அன்பை இருப்பதாக நினைக்கிறீர்கள். உங்கள் குறையை என் குறையாகச் சொல்லுங்கள்! சொத்து பற்றி எல்லோரும் என்னவெல்லாம் பேசினார்கள்! அங்கே எதுவுமே சாதிக்கவில்லை. பேசத் தெரியாத தங்கப்பதுமை போல் இருந்துவிட்டு, படுக்கையறையில் பெண்டாட்டியிடம்தான் உங்கள் பேச்சுத் திறமையைக் காட்டுகிறீர்கள்!’ என்றாள் ஜமுனா.

‘என் சாதனையெல்லாம் பேச்சளவில்தான் என்கிறாயா?’ என்றேன்.

நான் அவள் கைக்களைப் பற்றினேன்.

கைகளை விலக்கிக் கொண்டு ‘வாங்கிக் கொடுத்ததே பத்து கண்ணாடி வளையல்கள். அவையும் உடைய வேண்டுமா?’ என்றாள் கொஞ்சலாக.

‘நான் சம்பாதித்து வேறு வளையல்கள் வாங்கித் தர முடியாதவனா?’ என்றேன்.

‘அப்படியா சொன்னேன்? நீங்கள் மனம் வைத்தால் வைர வளையல் கடையே வைக்க முடியுமே. கண்ணாடி வளையல் உடைந்தால் உங்கள் விரல்களைக் குத்தி விடும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘உன்னையும்தான் குத்தும்’ என்றேன்.

‘அது பரவாயில்லை. பழகி விட்டது. நான் போய் துணி துவைத்துவிட்டு வருகிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘இந்த நேரத்திலா! பனிரெண்டு ஆகப் போகிறதே’ என்றேன்.

‘எதிர்பாராமல் நம்மவர்கள் பேசக் கூப்பிட்டு விட்டதால், மத்தியானம் துணி துவைக்க முடியாமல் போய்விட்டது. காலையிலோயே ஊற வைத்து விட்டேன். துவைக்காவிட்டால் பாழாகிவிடும்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘அப்போதே கேட்க நினைத்து மறந்து விட்டேன். மாதக் கடைசி. பணமே இல்லையே. நீ எப்படி ஹோட்டல் பில்

கட்டினாய்? பெரிய பில்லாக இருந்ததே. கடன் வாங்கினாயா? சென்னையில் நமக்கு யார் கடன் தரப் போகிறார்கள்! என்றேன்.

முறைத்தான் ஜமுனா. ‘உங்களிடம் சொல்லாமல் அப்படி ஏதேனும் செய்வேனா? பட்டினி கிடந்தாலும் கடன் வாங்கி வீட்டுச் செலவு செய்யக் கூடாது என்று என் அப்பா சொல்லிக் கொடுத்திருக்கிறார். அதை மறப்பேனா?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘பின் ஏது பணம்?’ என்று கேட்டேன்.

‘நீங்கள் இன்டார்நெட்டில் சம்பாதித்து கொடுக்கும் பணத்தில் கொஞ்சம் சேமித்து வைத்திருந்தேன். அந்தப் பணம்தான் விருந்தாகி விட்டது’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் கொடுக்கும் அற்பத் தொகையில் எப்படி உன்னால் சிக்கனமாக செலவு செய்ய முடிகிறது! ஒரு நாள் கூட நாம் சிரமப்படுகிறோம் என்று எனக்கு தோன்றியதே இல்லை.’ என்று ஆச்சரியத்துடன் கேட்டேன்.

‘அது பெண்ணுக்கு மட்டும் இருக்கும் திறமை. நான் போய் துணி துவைக்கிறேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நிறைய வருமானம் வந்ததும் முதல் வேலையாக ஒரு சலவை யந்திரம் வாங்கி விடலாம்’ என்றேன். அடுத்த வினாடியே நான் எடுத்த முன்முயற்சி தோல்வியில் முடிந்தது.

‘அதற்கு அவசரமில்லை. துவைப்பதில் எனக்கு சிரமமில்லை. உங்களுக்கு ஒரு புது வண்டி வாங்கிவிட வேண்டும். அதுதான் முக்கியம். சைக்கிள் மிதிப்பது உங்களுக்கு எத்தனை கஷ்டமாக இருக்கும்!’ என்று கூறிவிட்டு ஜமுனா துணி துவைக்கச் சென்று விட்டாள்.

நொந்து போய் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். நான் ஏனிப்படி இருக்கிறேன்? மனவியை வசதியாக வைத்திருக்க முடியாதவன் என் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்? ஜமுனா எனக்குக் கிடைத்தது என் அதிர்ஷ்டம்தான். சந்தேகமேயில்லை. ஆனால் அவளால் அது போல சொல்ல முடியுமா? இவளுக்காக என்ன செய்யப் போகிறேன்?

ஜமுனாவை நேசிக்கிறேன். எனக்கென்று வேறு ஆசையோ, விருப்பமோ இல்லை. என் குடும்பத்தினர் நன்றாக இருக்கட்டும் என்ற எண்ணம் மட்டும் இருக்கிறது. நான் எதையும் தேடவில்லை. நான் இந்த உலகில், வாழ்வில் இருக்கிறேன். இருத்தவில் இன்பமடைகிறேன். ஆனால் அது மட்டுமே ஜமுனாவிற்குப் போதுமா? மனவியின் தேவைகளை நிறைவேற்றாதவன் எப்படிக் கணவனாக இருக்க முடியும்?

சிறிது நேரம் கழித்து பின்கட்டிற்குச் சென்றேன். சேலையை சற்றே உயர்த்தி இடுப்பில் செருகிக் கொண்டு சற்று குனித்து நின்று நீலநிற பிளாஸ்டிக் வாளியில் துணிகளை அலசிக் கொண்டிருந்தாள். மஞ்சள் நிற குண்டு விளக்கு தந்த மங்கலான வெளிச்சத்தில் அவள் கணுக்கால்கள் பொன்னிறத்தில் தெரிந்தன. ஈரமான வெள்ளிக் கொலுசுகளில் ஒட்டியிருந்த சோப்பு நீர்த்துளிகள் பல வண்ணங்களில் பளபளத்தன. வளையல்கள் கலகலத்தன. குளிர் காற்று என் உடலை லேசாக நடுங்க வைத்தது.

நான் வந்த ஒசை கேட்டு திரும்பிப் பார்த்த ஜமுனா, ‘தூங்கவில்லையா?’ என்றாள்.

‘உன்னைப் பார்க்க வேண்டும் போலிருந்தது’ என்றேன்.

‘எதாவது காதல் வசனம் பேசினால் வாளியில் இருக்கும் சோப்பு நீரை உங்கள் மீது ஊற்றி விடுவேன்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘எனக்கு ஒரு சந்தேகம்’ என்றேன்.

‘என்ன?’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் அற்பன்’ என்றேன்.

‘புத்தபெருமானுக்கு போதிமரத்தடியில் ஞானம். என் வீட்டுக்காரருக்கு கிணற்றியில் அஞ்ஞானம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் உனக்கேற்ற கணவனில்லையோ?’ என்று கேட்டேன்.

‘உன்மைதான். உங்களுக்கு என்னை போலில்லாமல் வேறு நல்ல வசதியான பெண்ணாக பார்த்திருக்கலாம்’ என்றாள் ஜமுனா.

‘நான் சொல்வதை நீ திரித்துப் பேசுகிறாய். உன் சௌகரியத்திற்காக, உன் நன்மைக்காக, நான் எதையுமே செய்வதில்லை. அதற்கான வசதியும், வருமானமும் என்னிடமில்லை. நிலைமை இப்படி இருக்க பணியாள் மகாராஜாவிற்கு சேவை செய்வது போல நீ எனக்குச் சேவை செய்து கொண்டிருக்கிறாய்’ என்றேன்.

‘நீங்கள் மகாராஜாவாக இருந்தால்தான் நான் சேவை செய்ய வேண்டுமா? நான் சேவை செய்வதால் நீங்கள் மகாராஜாவாக மாற முடியாதா?’ என்றாள் ஐமுனா.

‘உன் நிலைமை உனக்குப் புரியவில்லை. உன்னைப் பற்றி என்னதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?’ என்று கேட்டேன்.

‘நான் நன்றாகத்தான் இருக்கிறேன். உங்கள் அம்மா சின்ன வயதிலேயே உங்களை விட்டுப் போய்விட்டார். அந்த இடத்திற்கு நான் வந்திருப்பதாக நினைக்கிறேன்’ என்ற ஐமுனா ஈரக் கைகளால் என் சட்டைக்காலரைப் பிடித்திமுத்து கண்ணத்தில் முத்தமிட்டாள். ‘நேரமாகிவிட்டது. குளிர்காற்று வீசுகிறது. உள்ளே போய் நிம்மதியாக தூங்குங்கள். எதுவானாலும் நாளைக்கு பேசிக் கொள்ளலாம். சீக்கிரம் விடிந்து விடும்’ என்று கூறிவிட்டு கையிலிருந்த ஈரப்புடைவையை முறுக்கிப் பிழியத் தொடங்கினாள்.

என் மனதையும்தான்.

ஓ•ஓ

(அடுத்து வரும் சில மாதங்களில் மலர்ந்த ஜீவியத்தில் 39 அத்தியாயங்கள் கொண்ட மீன்கொடி தொடர்ந்து வெளியாகும். கால இடைவெளியின்றி உடனே தொடர்ந்து வாசித்து முடிக்க விரும்பும் அன்பர்கள் cs@mothersservice.net என்ற மின்னஞ்சல் முகவரியில் என்னைத் தொடர்பு கொண்டால் முழு நாவலும் PDF வடிவத்தில் அனுப்பி வைக்கப்படும்)

(தொடரும்)

★ ★ ★

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

ஆரஞ்சு ஜீ-இல்

உயர்ந்தது பகுதியானால் நல்ல பலன் தரும். அதிகமானால் அதிக நல்ல பலன் தரும். அதற்கு அதிகளவுண்டு, அளவை மீறினால் எதிரான பலன் தரும். பிரியம் பாசம் செல்லமாக இருக்கும். பாசமும் செல்லமும் வளர வளர குழந்தை அதிக பலன் பெறுவான். அளவைக் கடந்தால் பாசம் செல்லமாகி கெட்டுப்போவான். பிரியம் அளவால் கெட்டுப் போகாது. பிரியம் அளவு கடந்தால் பிரேமேயாகும். பகுதியான அறிவு அதிகமானால் குதர்க்கமாகும். பக்குவம் வரும்முன் பெற்ற பணம் அளவைக் கடந்தால் கெட்ட பலன் தரும். அளவுக்கு மீறினால் அமிர்தமும் நஞ்சாகும் என்று கூறுவதுண்டு. அன்னையின் அமிர்தம் உடலின் அமிர்த உணர்வாக எழ அதற்களவில்லை. அளவு அதிகமானால் அது receptivity ஏற்புத்திறனை வளர்க்கும். சாவித்ரி புரிய ஆரம்பித்தால் ஆனந்தம் மனத்தைக் கடந்து, உடலையும் கடந்து ஜீவனையடையும். ஜீவன் அனந்த மானதால் அதற்கு அளவில்லை. நடைமுறையில் சாவித்ரி புரிந்தால் ஆனந்தம் அதிகமாகி தியானம் எழுந்து லயமாகும். Anti-biotic நல்ல பலனை ஆரம்பத்தில் கொடுத்தது. மருத்துவக் கல்லூரியில் அனுபவமான ஆசிரியர்கள் ‘Treat the patient, not the disease நோயாளி நோயைவிட முக்கியம்’ என்று போதிப்பார்கள். மருந்து பலன் தருவதால் அதன் அளவை அதிகப்படுத்தினால் அது

(தொடர்ச்சி பின்பக்க அட்டையில்)

(முன்பக்க அட்டையின் தொடர்ச்சி)

எதிரான பலன் தரும். Anti-biotic-ஜீ நிறுத்த ஆரஞ்சு ஜீ-இல் கொடுத்தவுடன் சிறுவன் உடல் ஆரோக்கியம் பெற்றது. பள்ளி, கல்லூரிப் படிப்பில் ஒரு மாத படிப்பை ஒரு வருடத்தில் போதிப்பதால் பள்ளியை விட்டு விலகி 7 ஆண்டுகள் கலைக் களஞ்சியத்தைப் பாட புத்தகமாகக் கொண்டு படித்த மாணவனுக்கு 7-ஆம் ஆண்டு உடலெல்லாம் எலும்புவரை வலிவந்தது. பார்த்த டாக்டரெல்லாம் வியாதி எதுவுமில்லை என்றனர். படிப்பை நிறுத்தியவுடன் வலி நின்று விட்டது. அல்பம் அதிகாரம் பெற்றால் தன்னையே அழிக்கும். இதுபோன்ற அனுபவங்கள்

- தங்க பஸ்பம் ஆயுளை நீடித்து மேனியைப் பொன்னாக்குவது அளவு மீறினால் ஈரவில் சேர்ந்து liver failure வரும்.
- அறிவின் தீட்சண்யம் intellectuality அளவுகடந்து வளர்ந்து உலகில் அது மூடநம்பிக்கையாகி வேலையில்லாத திண்டாட்டம், அனுகுண்டு, சூழல் சேதம் போன்ற பிரச்சனைகளை உண்டு பண்ணிற்று.
- செல்லம், குழந்தையை வெறிபிடிக்கச் செய்யும். (spoilt child).

